

ORGANIZACJA I ZAKRES DZIAŁAL-
NOŚCI BANKÓW REZERWOWYCH
W STANACH ZJEDNOCZONYCH AMERYKI
<<F E D E R A L R E S E R V E A C T>>

STANISŁAW ROGACZEWSKI

DYREKTOR SYNDYKATU PRZEKAZOWEGO BANKÓW POLSKICH

**ORGANIZACJA I ZAKRES DZIAŁALNOŚCI
BANKÓW REZERWOWYCH
W STANACH ZJEDNOCZONYCH AMERYKI**

«FEDERAL RESERVE ACT»

WARSZAWA 1922 R. NAKŁADEM SYNDYKATU PRZEKAZO-
WEGO BANKÓW POLSKICH. SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI:
HULEWICZ & PASZKOWSKI, WARSZAWA, KRUCZA 42.

021

294074

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA
im. Jerzego Giedroycia w Białymstoku

FUW0202468

Zakłady Graficzne B. Wierzbicki i S-ka, Warszawa.

1950 P 20/104

W/321/106P

K

W S T Ę P.

Jeżeli Stany Zjednoczone Ameryki uniknęły chaosu finansowego w okresie wielkiej wojny europejskiej, jeśli kurs dolara stoi niewzruszenie na wysokim poziomie, zaś przez stosunek do jego wartości oceniamy dziś pieńiądze państw europejskich, – to rząd amerykański za=wdzięcza ten stan rzeczy przede wszystkim uporząd=kowanej emisji banknotów i wytworzeniu odporności poszczególnych okręgów państwa na przesilenia gospo=darcze.

Stany Zjednoczone doszły do tak znakomitego re=zultatu dzięki ujęciu i postawieniu sprawy w sposób odmienny od zasad, stosowanych dotychczas w dzie=żynie bankowości przez Europę, wzbudzając ogromne zainteresowanie nie tylko sfer finansowych lecz i tych kół społeczeństwa, które zajmują się całokształtem spraw państwowych. Nic dziwnego zatem, że w szeregu projektów, zmierzających do uzdrowienia finansowego Europy, najpoważniejsze z nich próbują oprzeć się lub wzorować na systemie, który wydał tak wspaniałe owoce po drugiej stronie oceanu.

Plan amerykański, znany powszechnie pod nazwą «Systemu Rezerwy Federalnej», znalazł swój wyraz

w specjalnej ustawie, uchwalonej przez Kongres w końcu 1913 r., powołującej do życia t. zw. *banki rezerwowe*. Rzeczona ustawa podana jest na tym miejscu w możliwie ścisłym tłumaczeniu polskim i choć nie daje dostatecznego wyobrażenia o działalności banków amerykańskich w okresie poprzedzającym, — stanowi jednak odrębną całość, i zezwala na wytworzenie dokładnego pojęcia o istocie rzeczy. Poprzedzając ustawę dodatkowym objaśnieniem, ułatwiliśmy czytelnikowi zorientowanie się w budowie banków rezerwowych i skierowaliśmy jego specjalną uwagę na najważniejsze czynności i uprawnienia tych banków.

I.

Jedną z ważniejszych przyczyn, które spowodowały wprowadzenie Ustawy o Rezerwie Federalnej, była konieczność uregulowania emisji banknotów, kursujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki. Niezależnie bowiem od obiegu not państwowych, rynki wewnętrzne przepełnione były banknotami banków prywatnych, wśród których na plan pierwszy wysunęły się banki narodowe, działające na podstawie ustawy o bankach narodowych. Rząd Stanów Zjednoczonych, w okresie kształtowania się Państwa i organizacji prawodawstwa federalnego, nie krępował zbyt działalności emisyjnej banków, tym więcej, że część banknotów winna była być zabezpieczoną obligacjami rządowymi, które w ten sposób zostały ulokowane z łatwością bez przeciążania rynków.

To też ustawa o Rezerwie Federalnej, która ma na celu sanację powyższych stosunków i dąży do zlikwidowania ówczesnego stanu rzeczy, zawiera cały szereg artykułów, znajdujących objaśnienie w poprzedniej sytuacji.

Ustawa ta nie nakazała wprowadzić natychmiastowej likwidacji poprzednich emisji, lecz wytworzyła dla banknotów Rezerwy Federalnej warunki tak uprzywilejowane, otoczyła banki rezerwowe taką gwarancją solidności, że po wprowadzeniu jej w życie nastąpił nader

szybki wykup dawniejszych banknotów bankowych. Dziś bardzo rzadko spotkać można pojedynczy banknot banku narodowego, wypuszczony na podstawie prawa o bankach narodowych, natomiast banknoty Rezerwy Federalnej stały się niemal wyłącznymi znakami obiegowymi w Stanach Zjednoczonych.

Natomiast Banki narodowe, stanowiące rdzeń członków Rezerwy Federalnej, otrzymały pewne przywileje w stosunkach z bankiem rezerwowym, podczas gdy inne banki np. stanowe¹⁾, podlegają ograniczonom, szczególnie w dziale dyskonta wekslowego oraz operacji pożyczkowych.

Ustawa o Rezerwie Federalnej została przyjęta przez Kongres Stanów Zjednoczonych Ameryki 23 grudnia 1913 r. Do chwili obecnej wprowadzono do niej szereg poprawek, które jednak nie zmieniły zasadniczych podstaw systemu.

Na mocy tej Ustawy, cały obszar Stanów Zjednoczonych Ameryki, z wyjątkiem Alaski, winien być podzielony na 8–12 okręgów, stanowiących okręgi Rezerwy Federalnej. W każdym okręgu jest czynny jeden Bank Rezerwy Federalnej, zaś jego członkami związkowymi są instytucje bankowe, które zgłosiły akces w przepisany terminie i które są czynne w granicach tego okręgu.

Należenie do banku Rezerwy Federalnej nie stanowi obowiązku dla wszystkich instytucji bankowych, jednakże niektóre z tych instytucji, w razie odmowy, tracą koncesję bankową i muszą się zlikwidować.

¹⁾ T. j. działające na mocy praw stanowych.

Okręgi Rezerwy Federalnej nie potrzebują obejmować tych samych granic, co okręgi administracyjne Stanów Zjednoczonych. Natomiast winny obejmować o ile możliwości takie granice, które należy uwzględnić wygody i zabezpieczą bieg interesu banku.

Bank Rezerwy Federalnej działa tylko w obrębie swego okręgu i skoro jego czeki lub banknoty, jak również zobowiązania jego członków, znajdują się na terenie działalności innego banku rezerwowego, — ten ostatni nie może użyć ich do dalszego obiegu, lecz winien skierować je do właściwego banku, inkasując należność bądź bezpośrednio, bądź też przez Skarbnika Stanów Zjednoczonych (w wypadku posiadania banknotów innego banku rezerwowego).

Najmniejszy kapitał zakładowy Banku Rezerwy Federalnej określono na 4 miliony dolarów, podzielonych na akcje stu dolarowe. Kapitał ten ma być wpłacony w złocie lub w świadectwach na złoto. Każdy bank, który pragnie zostać członkiem związkowym, obowiązany jest subskrybować taką ilość akcji, jaka odpowiada $\frac{1}{6}$ jego kapitału zakładowego z nadwyżką (t. j. z kapitałem zapasowym).

Powwyższy stosunek udziału bankowego w kapitale zakładowym Banku Rezerwy Federalnej musi być bezwarunkowo utrzymany przez cały czas należenia tego banku do systemu Rezerwy Federalnej. Znaczący to, iż bank obowiązany jest subskrybować dodatkową ilość akcji o ile zwiększa swój kapitał zakładowy, zaś zwracać akcje bankowi rezerwowemu o ile powwyższy kapitał zmniejsza.

Wpłaty na akcje odbywają się w terminach przepisanych, przyczem połowa subskrypcji winna być wnie-

siona w ciągu najbliższych miesięcy, reszta zaś na żądanie Banku Rezerwowego.

Jeżeli przy pierwotnej subskrypcji okaże się, iż ogólna jej suma nie osiąga kwoty czterech milionów dolarów, — Komitet Organizacyjny ma prawo zaproponować rozebranie części akcji prywatnym akcjonariuszom, jednakże akcje te nie dają prawa głosu. Gdyby i na tych podstawach kapitał zakładowy banku rezerwowego nie osiągnął swej ustawowej cyfry, — brakującą kwotę przejmuje Rząd Stanów Zjednoczonych z prawem odstąpienia swego udziału późniejszym kandydatom na członków Rezerwy Federalnej.

Akcje banku rezerwowego nie mogą być odstępowane przez właścicieli, ani też zastawiane.

Odpowiedzialność akcjonariuszów jest określona art. 2d, w myśl którego odpowiadają oni za straty do wysokości sumy subskrybowanej, *niezależnie od sumy subskrybowanej* (of their subscriptions to such stock at the per value thereof in addition to the amount subscribed), co daje w wyniku dwukrotną odpowiedzialność.

Każdy bank, włączony do systemu Rezerwy Federalnej, obowiązany jest otworzyć sobie w banku rezerwowym t. zw. rachunek rezerwowy, na którym posiadać winien pozostałość nie mniejszą niż 7% ogólnej sumy jego wkładów płatnych na żądanie i 3% wkładów terminowych. O ile bank powyższy znajduje się w mieście, zaliczonym do kategorii miast centralnej rezerwy, to na rachunku rezerwowym winien posiadać najmniej 13% wkładów płatnych na żądanie i 3% wkładów terminowych.

Zarząd banku rezerwowego składa się z 9 członków: trzech wybierają banki związkowe danego okręgu,

ako reprezentantów; trzech wybranych jest z pośród wybitnych osobistości ze świata handlowego i przemysłowego, zaś trzech zostaje mianowanych przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Przewodniczącym Zarządu Banku Rezerwowego jest jeden z trzech członków, powołanych z nominacji, wskazany przez Zarząd Rezerwy Federalnej. Ma on obowiązek dodatkowy kontrolowania Banku Rezerwowego w imieniu Zarządu Rezerwy Federalnej i pełni funkcje t. zw. «agenta Rezerwy Federalnej», który z ramienia Zarządu Rezerwy przestrzega dotrzymania przez bank zobowiązań, jakie zostały zaciągnięte wobec Zarządu Rezerwy Federalnej.

Działalność banków rezerwowych sprawdza i reguluje *Zarząd Rezerwy Federalnej*. Koszty utrzymania Zarządu rozkładają się na poszczególne banki rezerwowe. Zarząd stanowią: Sekretarz Skarbu (przewodniczący) Kontroler Monetarny, oraz pięciu członków, mianowanych przez Prezydenta Stanów Zjednoczonych za zgodą Senatu.

Stanowi on najwyższą instancję, przewidzianą przez ustawę i dzięki swemu składowi pokrywa działalność banków rezerwowych powagą i odpowiedzialnością Rządu Stanów Zjednoczonych.

Ciałem doradczym przy Zarządzie Rezerwy Federalnej jest *Rada Federalna*, składająca się z tylu członków, ile jest banków rezerwowych. Członkowie Rady Federalnej wybierani są z grona Zarządu każdego banku rezerwowego na okres roczny.

Z zysków banku rezerwowego, osiągniętych po pokryciu wydatków bieżących, akcjonariusze otrzymują

6% wną dywidendę. Pozostałość zysku przelewa się na kapitał zapasowy, dopóki nie dosięgnie on wysokości kapitału zakładowego. Jeżeli wysokość powyższa jest już osiągnięta, to nadal tylko 10% zysku przeznaczają się na kapitał zapasowy, zawsze jednak po uprzednim wydzieleniu 6% dywidendy; resztujący zysk stanowi własność Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki. Na wypadek likwidacji banku rezerwowego, akcjonariusze tego banku otrzymają zwrot subskrybowanej kwoty według wartości nominalnej z dodaniem 6% za niepełny okres operacyjny — reszta przechodzi na własność Rządu.

Banki Rezerwowe zwolnione są od wszelkich podatków z wyjątkiem podatku od nieruchomości.

II.

Jak widzieliśmy poprzednio, obręb działania banku rezerwowego jest zakreszony w ten sposób, aby odpowiadał granicom, w których interesy lokalne ciążą ku pewnemu punktowi centralnemu. Ma to znaczenie pierwszorzędne, gdyż przy takiej konstrukcji należy się spodziewać, iż większość operacji bankowych likwidować się będzie drogą naturalną wewnątrz samego okręgu, co przyczyni się do zatrzymania większości środków obrotowych w jego granicach.

Bank Rezerwy Federalnej znajdować się winien w mieście, które stanowi centrum operacji handlowych i finansowych okręgu. Gdyby z czasem centrum to przesunęło się na korzyść innego miasta lub okręgu, wtedy mogły być ustanowione nowe granice działalności banku, a nawet bank rezerwowy może być przeniesiony do innego miasta. Koncesja Banku Rezerwowego wydana jest na okres dwudziestoletni, jednakże niedostateczny rozwój interesu przewiduje likwidację i przed tym terminem.

Działalność banków rezerwowych ujęto we właściwą kontrolę, określono ich odpowiedzialność i pokierowano czynnościami w ten sposób, aby dokoła nich wy-

tworzyła się atmosfera jak największego zaufania, dzięki której pośrednio lub bezpośrednio wszystkie interesy danego okręgu trafiają do banku rezerwowego. Zyskały one w ten sposób dokładny nadzór nad interesami swego okręgu i dostateczną możność prowadzenia racjonalnej polityki bankowej.

Banki rezerwowe uprawnione są do przyjmowania depozytów, otoczonych specjalną opieką rządu jak również mają przywilej otrzymywania na wkład lub do depozytu tych sum rządowych, które Sekretarz Skarbu przydzieli z funduszków obrotowych państwa.

Rozwijając działalność dyskontową, bank rezerwowy bacznie czuwa, aby obligi, wypływające z pożyczek inwestycyjnych i operacji nie handlowych, jakie poszczególne banki związkowe mogły udzielić, — nie przekraczały pewnej normy, a więc nie unieruchomiały kapitału bankowego. Również zobowiązania, wypływające z importu i eksportu, nie mogą w żadnym banku związkowym przekraczać pewnej maksymalnej sumy ogólnej, określonej procentowo od kapitału. Natomiast krótkoterminowe zobowiązania, wynikające z operacji handlowych i przemysłowych, mają znacznie ułatwiony zbyt w banku rezerwowym, co daje w wyniku łatwość ich spieniężenia i w wysokim stopniu dopomaga rozwojowi danego okręgu.

Do najważniejszych operacji banku rezerwowego należą:

- a) dostarczanie swemu okręgowi środków obrotowych w racjonalnej wysokości i
- b) regulowanie rozrachunków wzajemnych, o ile możności z pominięciem wypłat kasowych.

Bank rezerwowy czuwa, aby podwładny mu okręg posiadał dostateczną ilość znaków obiegowych, zabezpieczających normalny bieg życia gospodarczego i w tym celu może wnieść podanie do Zarządu Rezerwy Federalnej o dostarczenie określonej ilości banknotów. O ile Zarząd Rezerwy Federalnej uzna żądanie za racjonalne, — poleci odpowiednie banknoty przygotować.

Jednakże każdy bank rezerwowy winien:

- 1) posiadać rezerwę w pieniądzach lub złocie, w sumie nie mniejszej, niż 35% wkładów (depozytów);
- 2) zabezpieczyć przyznane dla niego banknoty do pełnej wysokości weksłami, akceptami bankowymi, czekami, obligacjami lub złotem,
- 3) utworzyć rezerwę złota w wysokości 40% banknotów, znajdujących się w obiegu, przyczem złoto zabezpieczające banknoty może być uważane jako część tej rezerwy.

Zabezpieczenie powyższe zdeponowane jest w tym samym banku rezerwowym pod opieką przewodniczącego Zarządu banku, który w tym wypadku pełni funkcje agenta Zarządu Rezerwy Federalnej. Zaświadczenie agenta o zdeponowaniu zabezpieczenia wystarcza, aby bank rezerwowy otrzymał żądane banknoty.

Ta część zabezpieczenia, która obejmuje чеки, weksle, obligi i inne dokumenty wartościowe, może być zastępowana w terminach płatności innymi dokumentami, jednakże zawsze za zgodą agenta Zarządu Rezerwy Federalnej.

Złoto lub świadectwo na złoto, zabezpieczające częściowo wydane banknoty, może być, na żądanie Zarządu Rezerwy Federalnej lub też na prośbę banku, przeniesione do Skarbcza Rządu Stanów Zjednoczonych

albo do innego banku rezerwowego. W każdym jednak razie w Skarbcach Rządu Stanów Zjednoczonych musi znajdować się zawsze rezerwa złota w wysokości nie mniejszej, niż 5% ogólnej sumy wypuszczonych banknotów Rezerwy Federalnej.

Od tej sumy banknotów, której bank rezerwowy nie pokrył złotem lub świadectwami na złoto, pobierane są procenty.

Posiadacz banknotu otrzymuje na żądanie w Skarbcu Rządu Stanów Zjednoczonych równowartość w złocie, zaś w odpowiednim banku rezerwowym — równowartość w złocie albo innym banknocie.

Banknoty Rezerwy Federalnej, wydane w ten sposób, gwarantowane są przez Rząd Stanów Zjednoczonych i mogą być przyjmowane jako zapłata za wszelkie należności rządowe.

Aby jednak nie nastąpił odpływ banknotów rezerwowych z granic właściwego okręgu, banknoty te, skoro tylko dostaną się do kasy innego banku rezerwowego, mają być natychmiast odesłane właściwemu bankowi rezerwowemu wzamian za równowartość, bądź też winny być przedstawione do wypłaty w najbliższym Skarbcu Rządu Stanów Zjednoczonych.

Powyższy nakaz, oraz racjonalnie ustanowione granice okręgu, dają dostateczną gwarancję, że środki obrotowe każdego okręgu pozostają właściwie w jego obrębie.

Zarząd Rezerwy Federalnej ma możliwość dużego wpływu na zaspakajanie pojemności poszczególnych rynków pieniężnych, a tym samym jest mocen regulować stopę dyskontową w każdym okręgu. Gdyby bowiem okazał się brak funduszy obrotowych w którymkolwiek

okręgu rezerwowym, może on zasilić bank rezerwowy nowym wkładem rządowym, przenieść wkład rządowy z obrębu jednego okręgu do innego, jak również przydzielić mu pod postacią depozytu część złotej rezerwy. W pewnych wypadkach wyjątkowych, jeden bank rezerwowy może otrzymać od innego banku rezerwowego zasiłek krótkoterminowy, będący wynikiem operacji, na którą Zarząd Rezerwy Federalnej uprzednio się zgodzi.

Banki Rezerwy Federalnej mogą nawiązywać stosunki z bankami zagranicznymi a nawet mogą tam ustanawiać agencje płatnicze. Na nawiązanie takiego stosunku, bank rezerwowy musi jednak posiadać uprzednio zgodę Zarządu Rezerwy Federalnej. O ile bank rezerwowy pragnie korzystać z usług zagranicznego korespondenta innego banku, musi również osiągnąć zgodę Zarządu Rezerwy Federalnej, przyczem rozrachunek między dwoma bankami skutecznia się pod kierunkiem Zarządu Rezerwy, lub też na zasadach przez niego wyznaczonych.

System Rezerwy Federalnej oddał niesłychane usługi Stanom Zjednoczonym Ameryki w okresie powojennych przesilen gospodarczych. Jeśli bowiem przesilenie nastąpiło w okręgach przemysłowych, a nie objęło naprz. okręgów rolniczych, — Zarząd Rezerwy Federalnej przetrzącał dostateczne fundusze do okręgów zagrożonych, wyrównując zapotrzebowanie danego rynku. W okresach, kiedy okręgi rolnicze wykazują zwiększone potrzeby na gotówkę, — Zarząd Rezerwy dostarcza jej za pomocą takich samych lub podobnych zarządzeń.

III.

Ustawa o Rezerwie Federalnej wyróżnia się dokładnością i szczegółami, przewidującymi wszystkie możliwe okoliczności zarówno w zakresie działania jak odpowiedzialności banków rezerwowych. Podporządkowanie się tej ustawie i stosowanie zasad w niej zawartych ma niezmierny wpływ na banki związkowe, gdyż wprowadza je w obręb polityki, obranej przez Zarząd Rezerwy Federalnej. Wobec tego, że na czele Zarządu Rezerwy stoi Sekretarz Skarbu z głosem decydującym, — trudno wyobrazić sobie współpracę banków prywatnych z rządem na zasadach właściwie ustalonych. To też każdy bank związkowy szczyści się należeniem do związku i nie zaniedba nigdy pomieścić na swych blankietach firmowych dodatku: «członek Systemu Rezerwy Federalnej».

Banki związkowe współzawodniczą często między sobą w zakresie czynności, są jednak niezwykle solidarne w okazywaniu pomocy zagrożonemu członkowi związku, zapominając w danej chwili o względach osobistych.

Zresztą banki związkowe czują się bardzo dobrze w ramach ustawy, jakkolwiek pośrednio nakazuje im ona i popiera jedynie operacje krótkoterminowe i płyn-

ne, gdyż to pobudza przemysł i handel do zdrowych transakcyj, ograniczających ryzyko zarówno banku jak klienta.

Przy wydawaniu koncesji na założenie banku, prawa stanowe Ameryki Północnej przewidują obowiązek składania kaucji, która w wielu wypadkach dosięga znacznej sumy. Kaucje takie mają charakter zabezpieczenia na wypadek pretensyj, jakie władze stanowe czy też Zarząd Rezerwy Federalnej mogą rościć do banku z tytułu przekroczenia statutu, nieracjonalnej polityki lub ryzykownych operacyj. Są one ciężarem dla banku, szczególnie dotkliwym w początkowych okresach istnienia, jednakże hamują zakusy spekulacyjne, dla których założenie banku może być kwestją popierania niezdrowych operacyj. Ponadto prawa Stanów Zjednoczonych nie pozwalają bankom prywatnym na zakładanie oddziałów poza obrębem tego stanu, w którym są zarejestrowane, w niektórych zaś stanach banki istniejące nie mogą uzyskać pozwolenia na otworenie nawet oddziału miejskiego.

Chociaż niektóre z tych ograniczeń sprzyjają polityce Zarządu Rezerwy, dążącej do wytworzenia samodzielnych okręgów rezerwowych, to jednak nie są wygodne dla wielkich banków, które wpływami wybiegają poza obręb swego stanu. Banki takie zmuszone są szukać innych, pośrednich dróg dla dopięcia celu i organizują nowe banki stanowe ze znacznym udziałem swoich kapitałów, bądź też popierają zakładanie t. zw. korporacyj bankowych («banking corporations»), stanowiących dzisiaj tak popularny typ instytucyj, że słów parę poświęcić im trzeba.

Dzięki ustawie o Rezerwie Federalnej, założenie korporacji bankowej jest nader łatwe, tworzą się one przeważnie dla interesów zagranicznych, szukających rozwiązania na rynkach amerykańskich.

Minimalny kapitał korporacji bankowej określony jest na 2 miliony dolarów, przyczem korporacja uważa się za zawiązaną po wpłaceniu już 500 tysięcy dolarów. Dla uzyskania koncesji ważnej na lat dwadzieścia wystarczy, aby cztery osoby wniosły do Zarządu Rezerwy Federalnej podanie o zarejestrowanie korporacji.

Różnica między bankiem a korporacją bankową polega przedewszystkiem na tem, że korporacja nie ma prawa przyjmować wkładów i depozytów w granicach Stanów Zjednoczonych Ameryki, z wyjątkiem rachunków, jakie wynikają bezpośrednio z charakteru transakcyj, objętych statutem. Jeżeli zajdzie konieczność prowadzenia rachunków tego typu, to korporacja obowiązana jest wnieść do przeznaczonej na ten cel instytucji i na żądanie Zarządu Rezerwy Federalnej 10% takich sum tytułem rezerwy.

Statut i regulaminy korporacji bankowej zatwierdza Zarząd Rezerwy Federalnej, który również ma prawo przeprowadzać w niej rewizję według swego uznania i na jej koszt.

Korporacja bankowa może wykonywać następujące operacje:

1) kupować, sprzedawać i handlować weksłami, czekami, akceptami, zobowiązaniami wszelkiego rodzaju, nie wyłączając papierów obligacyjnych krajowych i zagranicznych, o ile operacje te nie są zakazane przez prawo stanowe bądź też przez prawo federalne.

2) zakładać własne agencje w kraju i zagranicą, oraz
3) nabywać akcje innych korporacji bankowych, przy całym szeregu zastrzeżeń, mających na celu uniemożliwienie niezdrowego zwalczania konkurencji.

Ogólna wysokość zobowiązań korporacji bankowej nie może przekraczać sumy, wyrażającej się 10-krotnym kapitałem zakładowym. Większość jej akcji winna spoczywać w rękach obywateli Stanów Zjednoczonych, zaś dyrektorem jej nie może zostać obywatel innego państwa.

Instytucja, zawiązana w ten sposób, może korzystać z kredytu w bankach związkowych, a nawet w bankach rezerwowych.

Reasumując wszystko, co powiedzieliśmy o bankach rezerwowych, podkreślić należy specjalnie, iż dzięki ustawie o Rezerwie Federalnej, zakończony został w Stanach Zjednoczonych okres bezplanowego emitowania banknotów bankowych, budowa zaś całego systemu rezerwowego, pozwala Rządowi z niezmierną łatwością kierować całokształtem polityki bankowej.

USTAWA O REZER-
WIE FEDERALNEJ
«FEDERAL RESERVE ACT»

USTAWA O REZERWIE FEDERALNEJ

«FEDERAL RESERVE ACT».

ZATWIERDZONA D. 23 GRUDNIA 1913 R. WRAZ Z POPRAWKAMI,
ZATWIERDZONEMI DO DNIA 1 STYCZNIA 1921 R.

Ustawa dąży [do założenia banków Rezerwy Federalnej, zwiększenia elastyczności obiegu pieniężnego, do umożliwienia redyskontowania papierów handlowych, do ustanowienia skutecznego dozoru nad czynnościami bankowymi w Stanach Zjednoczonych, jak również do innych celów.

Senat wraz z Izbą Przedstawicieli Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, zebrani na Kongresie, postanawiają, że skrócona nazwa tej Ustawy będzie brzmiała:

FEDERAL RESERVE ACT.

§ 1. Gdziekolwiek w Akcie tym użyto wyrazu «bank» oznacza on bank stanowy, stowarzyszenie bankowe lub towarzystwo trustowe, z wyjątkiem przypadków, gdy wyraźnie wymieniono banki narodowe lub banki Rezerwy Federalnej. Terminy «bank narodowy» (national bank), «stowarzyszenie bankowe narodowe» (national banking associaton) użyte są w tym Akcie jako synonimy i mogą być zastępowane jeden przez drugi. Nazwa «bank związkowy» (member bank) oznacza każdy bank

narodowy, bank stanowy lub bank albo towarzystwo trustowe, które zostało członkiem jednego z banków Rezerwy, założonych na mocy niniejszego Aktu. Nazwa «Zarząd» oznacza Zarząd Rezerwy Federalnej. Nazwa «okręg» (district) oznacza okręg Rezerwy Federalnej.

OKRĘGI REZERWY FEDERALNEJ.

§ 2. Sekretarz Skarbu, Sekretarz Rolnictwa oraz Kontroler Monetarny, działający jako «Organizacyjny Komitet Banku Rezerwy» wyznaczą w możliwie najkrótszym przeciągu czasu, nie mniej, niż 8 i nie więcej, niż 12 miast, które będą się zwały miastami Rezerwy Federalnej, oraz podzielią część kontynentalną Stanów Zjednoczonych z wyjątkiem Alaski na okręgi, w każdym z tych okręgów ma znajdować się tylko jedno miasto Rezerwy Federalnej.

Postanowienia powyższego Komitetu Organizacyjnego mogą ulec rewizji tylko ze strony Zarządu Rezerwy Federalnej, po zorganizowaniu tego Zarządu. *Przewiduje się*, że granice okręgów będą ustalone z należytem uwzględnieniem wygody i warunków biegu interesów i że okręgi nie muszą posiadać tych samych granic geograficznych, co poszczególne Stany. Zarząd Rezerwy Federalnej będzie mógł zmieniać oznaczone w ten sposób granice okręgów i będzie mógł tworzyć od czasu do czasu nowe okręgi, z tym jednak, że ogólna ich liczba nie przekroczy dwunastu. Okręgi te będą nosiły nazwę okręgów Rezerwy Federalnej i mogą być oznaczane numerami. Większość Komitetu Organizacyjnego stanowić będzie quorum, upoważnione do działania.

2a. Powyższy Komitet Organizacyjny otrzymuje prawo wzywania rady i pomocy rzeczoznawców, ściągania zeznań, wzywania osób lub żądania nadesłania dokumentów, odbierania przysięgi oraz przeprowadzania wszelkich badań, potrzebnych dla określania okręgów Rezerwy i wyznaczania w okręgach tych miast, w których mają się znajdować poszczególne banki Rezerwy

Federalnej. Tenże Komitet będzie czuwał nad organizacją Banku Rezerwy Federalnej w każdym ze wskazanych przez siebie miast. Bank taki będzie zawierał w swej nazwie również nazwę miasta, w którym się mieści np. «Bank Rezerwy Federalnej w Chicago».

2b. Każde narodowe stowarzyszenie bankowe w Stanach Zjednoczonych jest obowiązane, a każdy bank w Stanach Zjednoczonych, który może być przyjęty oraz każde towarzystwo trustowe w okręgu Columbji jest upoważnione do oświadczenia na piśmie, w ciągu 60 dni od zatwierdzenia niniejszego Aktu, swej zgody na zawarte w nim warunki i postanowienia. Oświadczenia te mają być złożone zgodnie z przepisami, które wyda Komitet Organizacyjny.

2c. Po wyznaczeniu przez Komitet Organizacyjny miast, w których mają być zorganizowane banki Rezerwy Federalnej oraz granic geograficznych okręgów Rezerwy Federalnej — każde narodowe stowarzyszenie bankowe w ich obrębie będzie obowiązane, w ciągu 30 dni po otrzymaniu zawiadomienia od Komitetu Organizacyjnego, podpisać na kapitał zakładowy banku Rezerwy Federalnej sumę, równającą się sześciu procentom swego kapitału zakładowego (wraz z nadwyżką¹⁾). Jedna szóstą subskrypcji ma być płatna na żądanie Komitetu Organizacyjnego lub Zarządu Rezerwy Federalnej, jedna szóstą płatna w trzy miesiące potem, jedna szóstą po upływie następnych sześciu miesięcy. Zarząd Rezerwy Federalnej może, skoro uzna to za potrzebne, zażądać wpłacenia reszty subskrypcji lub jakiegokolwiek części tej reszty. Wymienione wpłaty mają być dokonywane złotem lub świadectwami na złoto.

2d. Stosownie do postanowień niniejszego Aktu, akcjonariusze każdego banku Rezerwy Federalnej będą odpowiedzialni indywidualnie, w równej mierze i proporcjonalnie, a nie kolektywnie, za wszystkie kontrakty, długi i zobowiązania banku, do wysokości sumy ich zapisów na kapitał zakładowy, według wartości nominalnej, w dodatku do sumy subskrybowanej bez względu na to, czy sumy subskrybowane zostały wpłacone w całości lub częściowo.

¹⁾ «Nadwyżka» rozumiana jest w tej ustawie jako kapitał zapasowy.

2e. Każdy bank narodowy, który w ciągu wyżej wymienionych sześćdziesięciu dni, nie zawiadomi o przyjęciu warunków tego Aktu, traci prawo zostania agentem rezerwowym po upływie trzydziestu dni od otrzymania zawiadomienia, które mu prześle, stosownie do swego uznania, Komitet Organizacyjny lub Zarząd Rezerwy Federalnej.

2f. O ile jakiegokolwiek narodowe stowarzyszenie bankowe w Stanach Zjednoczonych, zorganizowane obecnie, nie zostanie bankiem związkowym w przeciągu roku od zatwierdzenia niniejszego Aktu, lub nie zastosuje się do postanowień tego Aktu, — wszystkie prawa i przywileje takiego stowarzyszenia, nadane mu na mocy aktu o bankach narodowych, lub na mocy postanowień niniejszego Aktu, będą tem samem unieważnione. Każde niezastosowanie się do postanowień niniejszego Aktu, lub ich pogwałcenie, musi być jednakże ustalone i osądzone przez kompetentny trybunał Stanów Zjednoczonych przed wydaniem orzeczenia o rozwiązaniu stowarzyszenia. Na żądanie Zarządu Rezerwy Federalnej, Kontroler Monetarny wytacza w tym celu we własnem imieniu proces w okręgu lub na terytorjum, gdzie znajduje się taki bank. Jeżeli niestosowanie się do przepisów, lub ich pogwałcenie dotyczy innych przypadków, niż nieprzystąpienie do związku według postanowień niniejszego Aktu, wówczas każdy z dyrektorów, który brał udział w pogwałceniu lub zgodził się na nie, będzie odpowiedzialny osobiście za wszystkie szkody, które powyższy bank, jego akcjonariusze lub inne osoby poniosły na skutek takiego pogwałcenia.

Rozwiązanie stowarzyszenia nie zwalnia jego akcjonariuszy lub urzędników od odpowiedzialności i kar poprzednio na nich nałożonych.

2g. O ileby sumy, subskrybowane przez banki na kapitał zakładowy wszystkich banków Rezerwy Federalnej, albo też jednego lub kilku takich banków zostały uznane przez Komitet Organizacyjny za niedostateczne do zapewnienia pożądanego kapitału, — wówczas Komitet Organizacyjny może na warunkach i według przepisów, które sam ustali, zaofiarować publicznej subskrypcji al pari taką ilość kapitału zakładowego banków Rezerwy

Federalnej, albo też jednego lub kilku z pośród nich, jaką sam ustali. Subskrypcja publiczna podlega tym samym warunkom co do wpłat i odpowiedzialności za kapitał, jakie zostały przewidziane dla banków związkowych.

2h. Żadnej osobie prywatnej, ani też stowarzyszeniu lub korporacji, oprócz banku związkowego danego okręgu, nie wolno subskrybować ani posiadać na raz więcej, niż 25.000 dolarów (wartości al pari) udziału w kapitale jakiegokolwiek banku Rezerwy Federalnej.

Kapitał ten uznany zostaje jako publiczny i będzie mógł być wciągnięty do ksiąg banku Rezerwy Federalnej za zgodą Przewodniczącego Zarządu Dyrektorów takiego banku.

2i. O ile ogólna suma, subskrybowana przez banki i publiczność na kapitał bądź wszystkich banków Rezerwy Federalnej, bądź jednego z nich lub kilku, okaże się, zdaniem Komitetu Organizacyjnego, niedostateczną, dla dostarczenia potrzebnego kapitału zakładowego, — w takim razie Rząd Stanów Zjednoczonych przejmie taką część akcji, jaką mu Komitet Organizacyjny przydzieli. Powyżej wymieniony udział Rządu Stan. Zjedn. wypłacony będzie z jakichkolwiek sum skarbowych, nie mających innego przeznaczenia i oddany do dyspozycji Sekretarza Skarbu. Akcje te zostaną następnie sprzedane na rachunek Rządu Stan. Zjedn. w taki sposób, w takim czasie i po takiej cenie nie niższej od nominalnej, jak to Sekretarz Skarbu określi.

2j. Kapitał, nie będący w posiadaniu banków związkowych, nie będzie miał prawa głosu.

2k. Zarząd Rezerwy Federalnej zostaje upoważniony Aktem niniejszym do ustalenia i ogłoszenia praw i przepisów, dotyczących wpłat na wymieniony kapitał zakładowy.

2l. Żaden bank Rezerwy Federalnej nie może rozpocząć czynności z kapitałem mniejszym od 4.000.000 dolarów.

2m. Organizacja okręgów Rezerwy i miast Rezerwy Federalnej nie zmieni stanu rzeczy już określonego w stosunku do miast Rezerwy i centralnych miast Rezerwy¹⁾. Akt niniejszy

¹⁾ Porównaj z § 11e.

zmienia jedynie wysokość rezerw, które mogą być zażądane przez zatwierdzonych agentów rezerwy w tych miastach.

2n. Przy wykonywaniu postanowień niniejszego Aktu, Komitet Organizacyjny będzie miał prawo mianować pomocników, i czynić wydatki, jakie uzna za stosowne. Wydatki te będą płacone przez Skarbnika Stanów Zjednoczonych na podstawie asygnacji, zaaprobowanej przez Sekretarza Skarbu. Na pokrycie wydatków przeznaczają się niniejszem z pieniędzy skarbowych, nie mających innego przeznaczenia, sumę 100.000 dolarów, lub taką jej część, jaka okaże się potrzebna.

ODDZIAŁY BANKÓW.

§ 3. Zarząd Rezerwy Federalnej może pozwolić każdemu bankowi Rezerwy Federalnej, albo może zażądać od banku, założenia oddziałów w obrębie jego okręgu lub też w okręgu zawieszono banku Rezerwy Federalnej. Takie oddziały, podlegające regulaminowi i przepisom ustalonym przez Zarząd Rezerwy Federalnej, będą prowadzone pod dozorem Zarządu Dyrektorów w składzie nie więcej niż siedmiu, nie mniej niż trzech dyrektorów. Bank Rezerwy Federalnej tego okręgu mianuje tylu dyrektorów, by mieli oni większość jednego głosu, pozostałych dyrektorów mianuje Zarząd Rezerwy Federalnej. Dyrektorowie oddziałów banków będą sprawować urzędy dopóki Zarząd Rezerwy Federalnej uzna to za stosowne.

BANKI REZERWY FEDERALNEJ.

§ 4. Skoro Komitet Organizacyjny, zgodnie z § 2 niniejszego Aktu, wyznaczy okręgi Rezerwy Federalnej, prześle Kontrolerowi Monetarnemu dokument zawierający wyszczególnienie

granic okręgów oraz wykaz miast Rezerwy Federalnej, wskazanych dla każdego okręgu.

Komitet organizacyjny zatwierdzi również formularz, który Kontroler Monetarny roześle następnie do wszystkich banków narodowych okręgu, jak również do innych banków, zarejestrowanych w okręgu i wskazanych przez Komitet, które wobec tego mają prawo prosić o udział w banku Rezerwy Federalnej.

Formularz zawierać będzie tekst uchwały, jaka ma być powzięta przez zarządy poszczególnych banków, w sprawie upoważnienia Dyrekcji do subskrypcji na kapitał zakładowy Banku Rezerwy Federalnej, organizującego się w tym samym okręgu na zasadach niniejszego Aktu.

4a. Po podpisaniu i przyznaniu minimum kapitału zakładowego, określonego przez Akt niniejszy na urządzenie Banku Rezerwy Federalnej, — Komitet Organizacyjny wskaże jakiegokolwiek pięć banków, których podania zostały przyjęte, polecając im sporządzenie aktu organizacyjnego. Wskazane banki spiszą i opatrzą swymi pieczęciami akt organizacji. W akcie tym mają być wyszczególnione:

- nazwa banku Rezerwy Federalnej,
- terytorjum okręgu, na który rozciągać się będą operacje tego banku,
- miasto i stan, w którym powyższy bank ma się znajdować,
- wysokość kapitału zakładowego,
- liczba akcji, na które kapitał ten został podzielony,
- nazwa i miejsce operacyj każdego banku, biorącego udział w sporządzeniu aktu, oraz tych wszystkich banków, które subskrybowały na kapitał zakładowy banku Rezerwy Federalnej,
- liczba akcji, subskrybowanych przez każdy z tych banków, oraz

stwierdzenie faktu, że akt został spisany w tym celu, aby umożliwić bankom zorganizowanie banku Rezerwy, jak również aby wszystkie banki, które subskrybowały lub w przyszłości subskrybować będą na kapitał zakładowy Banku Rezerwy Federalnej, mogły korzystać z przywilejów, wypływających z niniejszego Aktu.

Powyższy akt organizacyjny ma być zeznany przed sędzią sądu rejestrującego lub przed notariuszem publicznym. Akt wraz z podpisami, uwierzytelnionymi pieczęcią sądu lub notariusza, zostanie przesłany Kontrolerowi Monetarnemu, który go zarejestruje w swym biurze i starannie przechowa.

4b. Na zasadzie zarejestrowania przez Kontrolera Monetarnego sposobem poprzednio podanym, wymieniony bank Rezerwy Federalnej stanie się ciałem skorporowanym i jako takie pod nazwą, wskazaną w akcie organizacyjnym, będzie posiadał następujące prawa:

Pierwsze. Może ustanowić dla siebie pieczęć korporacyjną i używać jej.

Drugie. Może istnieć przez okres dwudziestoletni od chwili zorganizowania, o ile nie zostanie wcześniej rozwiązany na mocy Aktu, wydanego przez Kongres, lub o ile koncesja jego nie zostanie unieważniona wskutek pogwałcenia przez bank jakiegoś prawa.

Trzecie. Może zawierać kontrakty.

Czwarte. Może pozywać i być pozywanym, skarżyć i bronić spraw przed każdym sądem i trybunałem.

Piąte. Może przez swój Zarząd Dyrektorów¹⁾ mianować urzędników²⁾ nie wyszczególnionych w niniejszym Akcie, określać ich obowiązki, wymagać od nich kaucyj, ustalać ich odpowiedzialność pieniężną i oddalać stosownie do swego uznania.

Szóste. Może przez swój Zarząd Dyrektorów wydawać regulaminy, nie będące w sprzeczności z prawem, a określające sposób prowadzenia ogólnych interesów banku oraz sposób, w jaki mają być wykonywane i wykorzystywane przywileje, nadane mu przez prawo.

Siódme. Może przez swój Zarząd Dyrektorów lub przez należycie upoważnionych urzędników i agentów wykonywać wszystkie czynności, które mu wyraźnie zostały powierzone przez po-

¹⁾ W orginalie «board of directors» – czyli zarząd, składający się z dyrektorów.

²⁾ Akt niniejszy ma na myśli przeważnie tak zwanych oficerów, t. j. starszych urzędników z prawem podpisu za niektóre czynności. Dyrektorzy banków zasadniczo należą także do grona oficerów.

stanowienia niniejszego Aktu, oraz korzystać z wynikających stąd uprawnień potrzebnych do prowadzenia interesu bankowego w granicach przepisanych przez ten Akt.

*Ósme*¹⁾. Po zdeponowaniu u Skarbnika Stanów Zjednoczonych jakichkolwiek obligacyj St. Zjedn. w sposób przewidziany przez istniejące prawo o bankach narodowych, mogą otrzymać od Kontrolera Monetarnego do wysokości wartości al pari zdeponowanych obligacji noty, przeznaczone do obiegu, zarejestrowane i kontrasygnowane, zgodnie z brzmieniem prawa. Noty te będą wypuszczane na tych samych warunkach i według tych samych przepisów prawnych, które obowiązują przy wypuszczeniu będących w obiegu not banków narodowych, zabezpieczonych obligacjami Stanów Zjednoczonych i mających przywileje obiegu, z tym wyjątkiem, że wypuszczanie takich not nie będzie ograniczone kapitałem zakładowym Banku Rezerwy Federalnej.

Dopóki jednak bank Rezerwy Federalnej nie zostanie upoważniony przez Kontrolera Monetarnego do rozpoczęcia interesu na mocy postanowień niniejszego Aktu, nie może prowadzić żadnych interesów z wyjątkiem tych, które z konieczności poprzedzać muszą jego zorganizowanie lub z niej wynikają.

4c. Każdy Bank Rezerwy Federalnej będzie prowadzony pod dozorem i kontrolą Zarządu Dyrektorów. Zarząd Dyrektorów wykonywać będzie obowiązki, należące zwykle do urzędu dyrektorów stowarzyszeń bankowych, oraz wszystkie inne obowiązki, przepisane prawem.

Powyższy Zarząd administrować będzie interesami banku uczciwie i bezstronnie, nie faworyzując, ani upośledzając żadnego banku związkowego. Zgodnie z przepisami prawa i zleceniami Zarządu Rezerwy Federalnej będzie przyznawał każdemu bankowi związkowemu takie dyskonta, zaliczki i udogodnienia, jakie mogą być bezpiecznie i racjonalnie przyznane z należytem uwzględnieniem pretensyj i żądań innych banków związkowych.

¹⁾ patrz § 18.

4d. Wybór Zarządu Dyrektorów będzie dokonany według poniższych przepisów:

Zarząd składa się z 9 członków, sprawujących urzędy przez trzy lata i podzielonych na 3 klasy, oznaczone jako klasy A B i C.

Klasa A składa się z trzech członków, wybranych przez banki, będące akcjonariuszami banku Rezerwy i reprezentujących te banki.

Klasa B składa się z trzech członków, którzy w chwili wyborów zajmują stanowiska w handlu, rolnictwie lub innych gałęziach przemysłu tego okręgu.

Klasa C składa się z trzech członków, mianowanych przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Kiedy dostateczny kapitał został zebrany na utworzenie banku Rezerwy Federalnej, Zarząd Rezerwy Federalnej mianuje dyrektorów klasy C i jednego z nich przeznaczają na przewodniczącego przyszłego Zarządu. Dopóki nie nastąpi mianowanie przewodniczącego, Komitet Organizacyjny wykonywać będzie władzę i obowiązki przewodniczącego w organizacji banku Rezerwy Federalnej. Żaden Senator, ani członek Izby Przedstawicieli nie będzie członkiem Zarządu Rezerwy Federalnej ani urzędnikiem lub dyrektorem banku Rezerwy Federalnej. Żaden z dyrektorów klasy B nie będzie dyrektorem ani urzędnikiem jakiegokolwiek innego banku. Żaden z dyrektorów klasy C nie będzie dyrektorem, urzędnikiem lub akcjonariuszem jakiegokolwiek banku.

4e. Dyrektorowie klasy A i B będą obierani w następujący sposób:

Zarząd Rezerwy Federalnej podzieli banki związkowe okręgu na trzy grupy i oznaczy każdą grupę numerem. Każda grupa składać się powinna o ile można tylko z banków mających jednakowy kapitał. Każdy bank związkowy będzie miał prawo postawić jednego kandydata na dyrektora klasy A i jednego kandydata na dyrektora klasy B, zawiadamiając o tych kandydaturach przewodniczącego Zarządu Dyrektorów Banku

Rezerwy Federalnej swego okręgu. Przewodniczący, wciągnie kandydatów na listę z zaznaczeniem, kto kandydaturę ich postawił. Kopia tej listy przesłana będzie przez przewodniczącego każdemu bankowi związkowemu w ciągu piętnastu dni po skompletowaniu.

Każdy bank związkowy na mocy postanowienia zarządu lub na mocy zmiany w swym regulaminie, upoważni swego prezydenta, kasjera lub innego urzędnika do oddania głosu w imieniu banku związkowego przy wyborach dyrektorów klasy A i klasy B.

W ciągu 15 dni po otrzymaniu listy kandydatów, urzędnik banku związkowego, należycie uprawniony, złoży przewodniczącemu swoje głosy na pierwszego, drugiego i trzeciego dyrektora klasy A i klasy B. Głosowanie ma formę balotowania przewencyjnego i odbywa się za pomocą blankietów, dostarczonych przez przewodniczącego Zarządu Dyrektorów Banku Rezerwy Federalnej okręgu. Każdy pełnomocnik postawi krzyżyk obok nazwiska pierwszego, drugiego i trzeciego dyrektora klasy A i klasy B, lecz każdemu z kandydatów da tylko jeden głos. Urzędnik lub dyrektor banku związkowego może być obrany dyrektorem klasy A tylko wtedy, jeżeli kandydatura jego została postawiona, a wybór dokonany przez banki związkowe tej samej grupy, co bank związkowy, którego on jest urzędnikiem lub dyrektorem. Jeśli kandydatem na dyrektora klasy A jest osoba pełniąca obowiązki (w charakterze urzędnika lub dyrektora) w kilku bankach związkowych, to kandydatura może być postawiona tylko przez bank, należący do tej samej grupy, co posiadający największy w sumie ogólnej kapitał z pośród banków, w których dana osoba jest urzędnikiem lub dyrektorem.

Kandydat, mający większość głosów w pierwszej kolumnie, będzie uznany za wybranego. Jeżeli żaden kandydat nie będzie miał większości głosów w pierwszej kolumnie, wówczas głosy, oddane na kandydata w kolumnie drugiej, zostaną dodane do głosów, oddanych na niego w kolumnie pierwszej. Jeżeli żaden kandydat nie będzie miał za sobą większości głosujących wybor-

ców przez dodanie głosów z pierwszej i drugiej kolumny, wtedy mają być dodane w podobny sposób głosy trzeciej kolumny i kandydat, mający najwyższą ilość głosów, uznany będzie za wybranego. Protokół wyborów, spisany natychmiast, zostanie ogłoszony.

4f. Dyrektorowie klasy C będą mianowani przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Powinni oni być conajmniej od dwóch lat mieszkańcami tego okręgu, w którym są mianowani. Zarząd Rezerwy Federalnej zdecyduje, który z nich zostanie przewodniczącym Zarządu Dyrektorów Banku Rezerwy Federalnej oraz «agentem Rezerwy Federalnej». Ma to być osoba z wypróbowanym doświadczeniem bankowym, która prócz swych obowiązków przewodniczącego Zarządu Dyrektorów Banku Rezerwy Federalnej, kierować będzie miejscowym biurem Zarządu według przepisów, ustanowionych przez Zarząd Rezerwy Federalnej. Biuro mieścić się będzie w lokalu Banku Rezerwy Federalnej. Przewodniczący składa regularnie sprawozdania Zarządowi Rezerwy Federalnej, oraz działa jako oficjalny reprezentant¹⁾ tegoż Zarządu przy pełnieniu wszystkich czynności, wpływających z niniejszego Aktu. Będzie on otrzymywał roczne wynagrodzenie, wyznaczone przez Zarząd Rezerwy Federalnej i wypłacane miesięcznie przez Bank Rezerwy Federalnej, w którym jest mianowany. Jeden z dyrektorów klasy C mianowany będzie przez Zarząd Rezerwy Federalnej zastępcą przewodniczącego, w razie potrzeby będzie on wykonywał władzę przewodniczącego. W razie nieobecności przewodniczącego i jego zastępcy, trzeci z kolei dyrektor klasy C będzie przewodniczył na zebraniach Zarządu.

Agent Rezerwy Federalnej mianuje jednego lub więcej pomocników, zatwierdzonych przez Zarząd Rezerwy Federalnej. Pomocnicy ci mają być osobami o wypróbowanym doświadczeniu bankowym, będą oni pomagać agentowi Rezerwy Federalnej w wykonywaniu jego obowiązków i działać w jego imieniu i za-

¹⁾ Agent.

stępstwie podczas nieobecności, lub choroby. Zarząd Rezerwy Federalnej żądać będzie gwarancji od pomocników agenta Rezerwy Federalnej, jakie uzna za potrzebne w celu zabezpieczenia interesów Stanów Zjednoczonych. Pomocnicy agenta Rezerwy Federalnej otrzymywać będą roczne wynagrodzenie, oznaczone i wypłacane w taki sam sposób, jak wynagrodzenie agenta Rezerwy Federalnej.

4g. Dyrektorowie Banku Rezerwy Federalnej otrzymywać będą niezależnie od przyznanych im wynagrodzeń, dodatek na konieczne wydatki, związane z uczestnictwem w zebraniach zarządów; sumy te będą im wypłacane przez odnośne banki Rezerwy Federalnej. Każde wynagrodzenie, wyznaczone przez zarządy banków Rezerwy Federalnej dyrektorom lub urzędnikom, będzie podlegało aprobacie Zarządu Rezerwy Federalnej.

4h. Organizując Bank Rezerwy Federalnej, może Komitet Organizacyjny zwoływać zebrania dyrektorów banków w poszczególnych okręgach, jakie uzna za stosowne, aby wypełnić zamierzenia tego Aktu. Dopóki nie zostanie zakończona organizacja Banku Rezerwy Federalnej, Komitet Organizacyjny wykonywa czynności, które według niniejszego Aktu winien wykonywać przewodniczący Zarządu Dyrektorów.

4i. Na pierwszym zebraniu dyrektorów pełnego Zarządu każdego banku Rezerwy Federalnej, dyrektorowie klasy A, B i C będą mieli obowiązek wskazać jednego z członków każdej klasy, którego okres urzędowania skończy się za rok od najbliższego 1 stycznia, jednego—którego okres urzędowania skończy się po upływie dwóch lat od daty powyższej, oraz jednego—którego okres urzędowania skończy się po upływie trzech lat od powyższej daty.

Każdy dyrektor Banku Rezerwy Federalnej, wybrany następnie w sposób powyżej określony, sprawować ma urząd przez okres trzyletni. Wakanse, które się nadarzą w rozmaitych klasach dyrektorów banków Rezerwy Federalnej, mogą być wypełniane tym samym sposobem, jaki został przewidziany dla pierwotnego wyboru dyrektorów, na okres czasu, który pozostawał do końca trzyletniej kadencji poprzedników.

EMISJA AKCYJ.

ZWIĘKSZANIE I ZMNIEJSZANIE KAPITAŁU.

§ 5. Kapitał zakładowy każdego banku Rezerwy Federalnej ma być podzielony na akcje po 100 dolarów każda. Ma on być zwiększany w miarę, jak banki związkowe powiększają swój kapitał i nadwyżkę, lub gdy dodatkowe banki stają się członkami związku, może też być zmniejszany, jeżeli banki związkowe zmniejszają swój kapitał i nadwyżkę, lub przestają należeć do związku.

5a. Akcje banków Rezerwy Federalnej, będące w posiadaniu banków związkowych, nie mogą być cedowane ani też zastawiane.

5b. Jeżeli bank związkowy powiększa swój kapitał lub nadwyżkę, musi podpisać dodatkową sumę na kapitał zakładowy banku Rezerwy Federalnej swego okręgu, suma ta winna wynosić 6% od wspomnianego zwiększenia kapitału. Połowa nowej subskrypcji ma być wpłacona sposobem, wskazanym poprzednio dla subskrypcji pierwotnej, zaś druga połowa podlega wpłaceniu na wezwanie Zarządu Rezerwy Federalnej.

5c. Bank, ubiegający się o udział w kapitale zakładowym banku Rezerwy Federalnej po jego zorganizowaniu obowiązany jest subskrybować na kapitał banku rezerwowego kwotę równającą się 6% swego wpłaconego kapitału i nadwyżki, przyczem płaci wartość al pari subskrybowanego kapitału z dodaniem pół procentu miesięcznie od chwili ostatniej dywidendy.

5d. Jeżeli kapitał zakładowy Banku Rezerwy Federalnej zostanie powiększony wskutek powiększenia kapitału zakładowego banku związkowego lub wskutek powiększenia się liczby banków związkowych, — Zarząd Dyrektorów prześle Kontrolerowi Monetarnemu wykaz wzrostu kapitału zakładowego, podając, jaka suma została wpłacona i przez kogo.

5e. Jeżeli bank związkowy zmniejsza swój kapitał zakładowy, wtedy winien zwrócić odpowiednią ilość akcji Banku Rezerwy Federalnej, jeżeli bank związkowy likwiduje się dobro- wolnie musi zwrócić całą ilość akcji Banku Rezerwy Federalnej

i zostaje zwolniony z tej części subskrypcji, której wpłacenia jeszcze od niego nie zażądan. W obu wypadkach zwrócone akcje zostaną zniszczone, bank związkowy otrzyma za nie, zgodnie z przepisami wydanymi przez Zarząd Rezerwy Federalnej, zapłatę w sumie, równającą się gotówce wpłaconej z tytułu subskrypcji z dodaniem pół procentu miesięcznie od chwili ostatniej dywidendy i po potrąceniu zobowiązań banku związkowego względem Banku Rezerwy Federalnej.

NIEWYPŁACALNOŚĆ BANKU ZWIĄZKOWEGO.

§ 6. Jeżeli który z banków związkowych uznany zostanie za niewypłacalny i wyznaczony dlań będzie zarządzający konkursem, wówczas posiadane przez ten bank akcje Banku Rezerwy Federalnej będą unieważnione, nie będą jednak zwolnione od zobowiązań, cała subskrypcja, wpłacona gotówką, po doliczeniu pół procentu miesięcznie od czasu ostatniej dywidendy, według wartości nie przekraczającej sumy zaksięgowanej, będzie przede wszystkim zużyta na zapłacenie długów niewypłacalnego banku związkowego względem banku Rezerwy Federalnej. Po została kwota zwrócona będzie zarządzającemu konkursem niewypłacalnego banku. Jeżeli kapitał zakładowy Banku Rezerwy Federalnej został zmniejszony z powodu likwidacji lub niewypłacalności banku związkowego, — Zarząd Dyrektorów prześle Kontrolerowi Monetarnemu wykaz zmniejszenia kapitału i sum zwróconych bankowi.

PODZIAŁ ZYSKÓW.

§ 7. Po pokryciu wszystkich koniecznych wydatków Banku Rezerwy Federalnej, akcjonarzsze będą mieli prawo otrzymać roczną dywidendę, wynoszącą sześć procent wpłaconego kapita-

łu, dywidenda ta może być nagromadzaną. Po pokryciu powyższej dywidendy, zyski netto zostaną wpłacone na rzecz Stanów Zjednoczonych tytułem podatku z tem, że cały zysk netto, poczynając od roku, który kończy się z dniem 31 grudnia roku tysiąc dziewięćset osiemnastego, będzie wpłacany na fundusz nadwyżki, dopóki nie wyniesie stu procent podpisanego kapitału zakładowego banku a później tylko dziesięć procent czystego zysku wpłacane będzie na ten fundusz.

Czysty zysk, osiągnięty przez Stany Zjednoczone z banków Rezerwy Federalnej, użyty będzie podług uznania Sekretarza Skarbu bądź na uzupełnienie rezerw złota przeznaczonego na pokrycie banknotów w obiegu, bądź też na zredukowanie będących w obiegu papierów obligacyjnych Stanów Zjednoczonych, według przepisów, wydanych przez Sekretarza Skarbu. Gdyby Bank Rezerwy Federalnej uległ rozwiązaniu lub likwidacji, wszelka nadwyżka, pozostała po spłaceniu wszystkich długów, dywidendy powyżej określonej oraz wartości al pari zakładowego kapitału, stanie się własnością Stanów Zjednoczonych i użytą będzie w podobny sposób.

7a. Banki Rezerwy Federalnej włącznie z ich kapitałem, zakładowym, nadwyżką oraz z dochodami, wolne będą od wszelkich podatków państwowych, stanowych lub miejscowych z wyjątkiem podatku od nieruchomości.

PRZEKSZTAŁCENIE SIĘ BANKU STANOWEGO NA BANK NARODOWY.

§ 8. Paragraf pięć tysięcy sto pięćdziesiąty czwarty Przejrzanych Statutów Stanów Zjednoczonych zostaje niniejszem zmieniony i będzie brzmiał jak następuje:

Każdy bank objęty prawami jakiegokolwiek Stanu lub Stanów Zjednoczonych, posiadający nienaruszony kapitał w wysokości dostatecznej aby stał się narodowym stowarzyszeniem bankowym na mocy istniejących praw,—może na mocy uchwa-

ły swych akcjonariuszy, posiadających nie mniej niż pięćdziesiąt jeden procent kapitału zakładowego oraz za zgodą Kontrolera Monetarnego, zostać przekształcony w narodowe stowarzyszenie bankowe, pod każdą nazwą, zatwierdzoną przez Kontrolera Monetarnego. *Z tem jednak zastrzeżeniem, że powyższe przekształcenie nie wykroczy przeciwko prawom Stanu.*

Akt zorganizowania i Statut stowarzyszenia mogą być ułożone przez większość dyrektorów banku lub instytucji bankowej. Akt ten winien orzekać, że posiadacze pięćdziesięciu jeden procent kapitału zakładowego upoważnili dyrektorów do spisania powyższego aktu i zamienienia lub przekształcenia banku lub instytucji bankowej na stowarzyszenie narodowe.

Po sporządzeniu aktu zorganizowania gremjum Dyrektorów, stanowiących większość zarządu, ma prawo sporządzania dokumentów i wydawania rozporządzeń, zmierzających do udoskonalenia i uzupełnienia organizacji nowego stowarzyszenia.

Akcje banku mogą pozostać w ilości poprzedniej, a dyrektorowie mogą pełnić nadal obowiązki dopóki inni nie będą wybrani lub mianowani zgodnie z przepisami statutu. Skoro tylko Kontroler wystawił bankowi świadectwo, że stało się zadość wszystkim przepisom niniejszego Aktu, bank lub stowarzyszenie oraz wszyscy jego akcjonariusze i urzędnicy będą mieli prawa i przywileje i będą podlegać obowiązkom, odpowiedzialnościom i regulaminowi które zostały ustanowione przez Akt Rezerwy Federalnej i Akt o Bankach Narodowych dla stowarzyszeń zorganizowanych, jako narodowe stowarzyszenia bankowe.

BANKI STANOWE JAKO BANKI ZWIĄZKOWE.

§ 9. Każdy bank, zorganizowany na mocy specjalnych lub ogólnych praw któregokolwiek Stanu albo Stanów Zjednoczo-

nych i pragnący zostać członkiem Systemu Rezerwy Federalnej może, stosując się do praw i przepisów, wydanych przez Zarząd Rezerwy Federalnej, wnieść do tego Zarządu podanie o prawo subskrypcji na kapitał zakładowy banku Rezerwy Federalnej, zorganizowanego w obrębie okręgu, w którym się znajduje. Wysokość proponowanej subskrypcji musi odpowiadać zasadom określonym dla banków narodowych. Zarząd Rezerwy Federalnej może pozwolić kandydującemu bankowi na nabycie akcji Banku Rezerwy Federalnej na warunkach, które Zarząd Rezerwy ustali.

9a. Przy rozważaniu takiego podania Zarząd Rezerwy Federalnej weźmie pod uwagę stan finansowy banku i ogólny charakter prowadzenia jego administracji, oraz zbada, czy nadane mu prawa korporacyjne są w zgodzie z przepisami niniejszego Aktu.

Jeżeli Zarząd Rezerwy Federalnej pozwoli bankowi, by stał się akcjonariuszem Banku Rezerwy Federalnej — subskrybowana suma będzie płatna na żądanie Zarządu Rezerwy Federalnej, akcje zaś wydane bankowi podlegać będą przepisom niniejszego Aktu.

9b. Wszystkie banki, przyjęte na członków na mocy niniejszego paragrafu, muszą zastosować się do wymagań tego Aktu odnośnie do rezerwy i kapitału, jak również do tych postanowień prawnych o bankach narodowych, które zabraniają powyższym bankom nabywać lub udzielać zaliczek na własne akcje, albo też dotyczą wycofania i naruszenia własnego kapitału, lub wypłaty dywidendy z zysków nie osiągniętych.

9c. Wymienione banki oraz ich agenci i urzędnicy będą również podlegać przepisom i karom, przewidzianym w paragrafie pięć tysięcy dwieście dziewiątym Przejrzanych Statutów i muszą składać bankowi Rezerwy Federalnej, którego stali się członkami, sprawozdania ze swego stanu i z wypłaty dywidendy. Banki te winne składać nie mniej niż trzy takie sprawozdania rocznie na żądanie i w terminach, oznaczonych przez Zarząd Rezerwy Federalnej. Niedostarczenie sprawozdań w ciągu siedmiu dni od daty zażądania, pociągnie za sobą dla uchylają-

czego się banku karę 100 dolarów za każdy dzień zwłoki. Karę tę ściągnie bank Rezerwy Federalnej w drodze sądowej lub w inny sposób.

Warunkiem należenia do związku jest również poddanie się tych banków rewizji, którą, na zlecenie Zarządu Rezerwy Federalnej lub Banku Rezerwy Federalnej, wykonywują rewidenci, wybrani lub zatwierdzeni przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Jeżeli dyrektorowie Banku Rezerwy Federalnej zatwierdzą rewizję, dokonaną przez władze stanowe, — taka rewizja i sprawozdanie z niej mogą zastąpić rewizję, dokonaną przez rewidentów, wybranych lub zatwierdzonych przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Zastrzega się, że Zarząd może nakazać o ile uzna za stosowne, rewizję nadzwyczajną przez swoich rewidentów, a w każdym razie zatwierdzić formę sprawozdań. Koszta wszelkich rewizji, z wyjątkiem rewizji, dokonywanych przez władze stanowe, będą ustalone i zapłacone przez banki, podlegające rewizji.

9d. Jeżeli w jakimkolwiek czasie Zarząd Rezerwy Federalnej uzna, że bank związkowy nie zastosował się do przepisów niniejszego paragrafu, lub do przepisów Zarządu Rezerwy Federalnej, będących rozwinięciem tego paragrafu, — Zarząd będzie mocen po zbadaniu sprawy zażądać od banku zwrotu posiadanych przez niego akcji Banku Rezerwy Federalnej i unieważnić wszystkie przysługujące mu prawa i przywileje banku związkowego.

Zarząd Rezerwy Federalnej może przywrócić takiemu bankowi prawa członka związku po złożeniu należytych dowodów o zastosowaniu się banku do warunków, ustalonych w paragrafie niniejszym.

9e. Każdy bank stanowy lub towarzystwo trustowe, które pragnie przestać być członkiem Banku Rezerwy Federalnej, może to uczynić zawiadamiając o tem piśmiennie Zarząd Rezerwy Federalnej na 6 miesięcy naprzód, jeżeli posiadane przez ten bank akcje banku rezerwowego zostały zwrócone i unieważnione.

Zastrzega się jednak, że żaden Bank Rezerwy Federalnej nie może bez specjalnego upoważnienia Zarządu Rezerwy Federalnej wycofać w ciągu jednego roku kalendarzowego, więcej, niż dwadzieścia pięć procent kapitału zakładowego. Prośby banków rozpatrywane będą w porządku, w jakim zostały zarejestrowane przez Zarząd. Jeżeli którykolwiek bank związkowy zwróci posiadane akcje Banku Rezerwy Federalnej, lub jeśli każe mu to w imieniu prawa uczynić Zarząd Rezerwy Federalnej, — wówczas wszystkie jego prawa i przywileje, jako banku związkowego ustaną, może on jednak odebrać kwotę wpłaconą na subskrypcję wraz z odsetkami licząc po pół procent miesięcznie od daty wypłacenia ostatniej dywidendy, po potrąceniu zadłużenia w Banku Rezerwy Federalnej, chociażby termin płatności jeszcze nie nastąpił. Zwrócona w ten sposób suma nie może w żadnym razie przewyższać wartości księgowanego kapitału z tego czasu. Bank będzie mógł również odebrać swoje depozyty i wszelkie inne pozostałości, należne mu od banku Rezerwy Federalnej.

9f. Żaden ze składających podanie banków nie będzie przyjęty na członka Banku Rezerwy Federalnej, o ile nie będzie posiadał wpłaconego i nienaruszonego kapitału, dostatecznego dla miejscowości w której się znajduje i przewidzianego przez Akt o bankach narodowych.

9g. Banki, które staną się członkami Systemu Rezerwy Federalnej na podstawie niniejszego paragrafu, będą podlegały przepisom tego paragrafu, oraz przepisom niniejszego Aktu, dotyczącym się specjalnie banków związkowych, ale nie będą podlegały rewizji na podstawie pierwszych dwóch ustępów paragrafu pięć tysięcy czterdziestego Przejrzanych Statutów z poprawką, przewidzianą w paragrafie dwudziestym pierwszym niniejszego Aktu. Podlegając Ustawie o Rezerwie Federalnej oraz regulaminom, wydanym przez Zarząd jako rozwinięcie tej ustawy, każdy bank, który staje się członkiem Systemu Rezerwy Federalnej, zachowuje swoją koncesję i zagwarantowane ustawą prawa banku stanowego lub stowarzyszenia trustowego i może w dalszym ciągu wykonywać prawa korporacyjne, nadane mu

przez Stan, w którym został utworzony, będąc upoważniony równocześnie do korzystania z przywilejów członka związku:

Zastrzega się jednak, że Bankowi Rezerwy Federalnej nie będzie wolno przyjmować do dyskonta od banku stanowego lub stowarzyszenia trustowego skryptów pożyczkowych dłużnika, którego obligo w banku stanowym lub stowarzyszeniu trustowym przekracza dziesięć procent kapitału i nadwyżki banku. Wszelkie dyskonto weksli, wystawionych wzamian za otrzymane pewne wartości jak również dyskonto dokumentów handlowych i przemysłowych, będących własnością osoby, która je przedstawia, — nie będą uważane za pieniądze pożyczone w znaczeniu, jakie mu przypisuje niniejszy paragraf¹⁾. Bank Rezerwy Federalnej, jako warunek dyskonta zobowiązań, przekazów i weksli na rzecz banku stanowego lub stowarzyszenia trustowego, zażąda świadectwa lub gwarancji, że obligo dłużnika nie jest w tym banku większe od normy, przewidzianej w paragrafie niniejszym i że nie będzie ono większe od tej normy w okresie w którym jego zobowiązania, przekazy oraz weksle będą dyskontowane przez bank Rezerwy Federalnej.

Żadnemu urzędnikowi ani agentowi banku, przyjętego na członka Systemu Rezerwy na mocy niniejszego paragrafu, nie wolno poświadczać czeków, wystawionych na taki bank, o ile osoba lub towarzystwo, które wystawiło czek, nie ma na rachunku w banku (w chwili, gdy czek jest poświadczany) takiej sumy, jaka jest wymieniona na czeku. Jednakże każdy czek, poświadczony przez należycie upoważnionych urzędników, uważany będzie za dostatecznie gwarantowany, lecz czyn urzędnika lub agenta, będący pogwałceniem niniejszego paragrafu, narazi bank na utratę członkostwa Systemu Rezerwy Federalnej po rozważeniu sprawy przez Zarząd Rezerwy Federalnej²⁾.

¹⁾ Uzupełnione przez § 11m zgodnie z nowelą z dnia 3 marca 1919 roku.

²⁾ Zobacz § 5209 Przejrzanych Statutów, poprawionych przez Akt z dnia 26 września 1918 roku, dotyczący się kar za fałszywe poświadczenie czeków przez urzędników Banku Rezerwy Federalnej lub banku narodowego.

ZARZĄD REZERWY FEDERALNEJ.

§ 10. Niniejszem zostaje stworzony Zarząd Rezerwy Federalnej, który składać się będzie z siedmiu członków. Sekretarz Skarbu i Kontroler Monetarny będą członkami ex officio, pozostałych pięciu członków mianuje Prezydent Stanów Zjednoczonych za radą i zgodą Senatu.

Przy dobieraniu pięciu mianowanych członków Zarządu Rezerwy Federalnej, wśród których nie może być więcej, niż po jednym z jednego okręgu Rezerwy Federalnej, Prezydent uwzględni sprawiedliwą reprezentację rozmaitych okręgów handlowych, przemysłowych i geograficznych. Pięciu członków Zarządu Rezerwy Federalnej, mianowanych przez Prezydenta i zatwierdzonych w sposób powyżej określony, poświęcać będzie cały swój czas interesom Zarządu Rezerwy Federalnej, każdy z nich pobierać będzie roczną pensję 12.000 dolarów, płatnych miesięcznie, oraz otrzymywać zwrot koniecznych kosztów podróży. Kontroler Monetarny, jako ex officio członek Zarządu Rezerwy Federalnej, otrzymywać będzie prócz pensji, należącej się mu, jako Kontrolerowi Monetarnemu, dodatkową sumę 7.000 dolarów rocznie za czynności w charakterze członka powyższego Zarządu.

Sekretarz Skarbu i Kontroler Monetarny podczas sprawowania swego urzędu, ani w ciągu dwóch lat następnych nie mogą być wybierani na żadne urzędy, stanowiska lub zajęcia w bankach, należących do związku. Członkowie Zarządu Rezerwy Federalnej, mianowani przez Prezydenta, nie mogą być wybierani, podczas swego urzędowania ani w ciągu następnych dwóch lat na żadne urzędy, stanowiska lub zajęcia w bankach związkowych, ograniczenie ostatnie nie stosuje się do członka Zarządu, który sprawował swój urząd przez cały okres czasu, na który został mianowany. Z pięciu członków, mianowanych przez Prezydenta, co najmniej dwóch musi być osobami doświadczonymi w sprawach bankowych lub finansowych. Jeden z nich będzie mianowany przez Prezydenta na okres dwuletni, jeden na czteroletni, jeden na sześćoletni, jeden na ośmioletni,

a jeden na okres dziesięcioletni, — każdy zaś członek następnie mianowany służyć musi przez okres dziesięcioletni, o ile nie zostanie wcześniej usunięty przez Prezydenta dla ważnych powodów.

10a. Z pośród mianowanych pięciu członków, Prezydent mianuje gubernatora i wice-gubernatora Zarządu Rezerwy Federalnej. Gubernator Zarządu Rezerwy Federalnej, podlegając kontroli tegoż Zarządu, będzie czynny jako władza wykonawcza Zarządu. Sekretarz Skarbu może wyznaczać w Departamencie Skarbu biura na użytek Zarządu Rezerwy Federalnej. Każdy z członków Zarządu Rezerwy Federalnej powinien, w przeciągu piętnastu dni po otrzymaniu zawiadomienia o mianowaniu, złożyć i podpisać przysięgę urzędniczą.

10b. Zarząd Rezerwy Federalnej będzie miał prawo nakładać co pół roku na banki Rezerwy Federalnej podatek, proporcjonalny do ich kapitałów i nadwyżki i wystarczający na pokrycie deficytu poprzedniego półrocza i wydatków Zarządu oraz pensyj jego członków i urzędników przez półrocze, następujące po nałożeniu podatku.

10c. Pierwsze Zebranie Zarządu Rezerwy Federalnej odbędzie się w Waszyngtonie w okręgu Kolumbji, jaknajprędzej po zatwierdzeniu tego Aktu. Data zebrania będzie ustalona przez Komitet Organizacyjny Banku Rezerwy. Sekretarz Skarbu będzie przewodniczącym ex officio Zarządu Rezerwy Federalnej.

10d. Żadnemu z członków Zarządu Rezerwy Federalnej nie wolno być urzędnikiem ani dyrektorem jakiegokolwiek banku, instytucji bankowej, stowarzyszenia trustowego lub Banku Rezerwy Federalnej, ani też akcjonariuszem jakiegokolwiek banku, instytucji bankowej lub stowarzyszenia trustowego. Przed objęciem urzędu członka Zarządu Rezerwy Federalnej stwierdzi on pod przysięgą przed Sekretarzem Skarbu, że zastosował się do niniejszego wymagania.

10e. Jeżeli wśród pięciu mianowanych przez Prezydenta członków otworzy się wakans z innych powodów, aniżeli wygaśnięcie terminu ich urzędowania, Prezydent mianuje za zgodą

i radą Senatu, na wakującą posadę następcę, a mianowany w ten sposób urzędnik sprawować będzie urząd w ciągu okresu czasu, który pozostawał do końca terminu urzędowania jego poprzednika.

Jeżeli Senat jest nieczynny, Prezydent ma prawo zapełniać wszystkie wakanse, które się otworzyły w Zarządzie Rezerwy Federalnej, przez nadanie prawa na urzędowanie, które kończy się w trzydzieści dni po zebraniu się Senatu na następną sesję.

10f. Żadne szczegóły tego Aktu nie mają być rozumiane w tym sensie, jakoby uszczuplały w czemkolwiek władzę Sekretarza Skarbu, powierzoną mu przez dotychczasowe prawodawstwo, a tyczącą się dozoru, zarządu i kontroli Departamentu Skarbu i biur, zależnych od tego Departamentu. Gdyby kiedykolwiek nastąpił konflikt między władzą, powierzoną przez Akt niniejszy Zarządowi Rezerwy Federalnej albo agentowi Rezerwy Federalnej a władzą Sekretarza Skarbu, — Zarząd lub agent Rezerwy Federalnej wykonywać będą swoją władzę pod dozorem lub kontrolą Sekretarza Skarbu.

10g. Zarząd Rezerwy Federalnej składa corocznie szczegółowe sprawozdanie ze swych czynności Prezydentowi Izby Przedstawicieli, który każe wydrukować to sprawozdanie dla wiadomości Kongresu.

10h. Paragraf trzysta dwudziesty czwarty Przejrzanych Statutów Stanów Zjednoczonych zostaje poprawiony i brzmić będzie jak następuje:

Przy Departamencie Skarbu ustanawia się biuro, którego obowiązkiem będzie wykonywanie wszystkich praw, zatwierdzonych przez Kongres, a tyczących się wypuszczania i regulowania narodowych pieniędzy, zabezpieczonych obligacjami Stanów Zjednoczonych, jak również wypuszczania i regulowania, pod ogólnym dozorem Zarządu Rezerwy Federalnej, wszystkich banknotów Rezerwy Federalnej. Naczelnik tego biura nazywać się będzie Kontrolerem Monetarnym i wykonywać będzie swe obowiązki według ogólnych wskazówek Sekretarza Skarbu.

PRAWA PRZYSŁUGUJĄCE ZARZĄDOWI REZERWY FEDERALNEJ.

§ 11. Zarząd Rezerwy Federalnej będzie upoważniony i uprawnoczniony:

11a. Badać podług własnego uznania konta, księgi i interesy każdego Banku Rezerwy Federalnej i każdego banku związkowego oraz żądać takich obrachunków i sprawozdań, jakie uzna za konieczne. Powyższy Zarząd ogłaszać będzie co tydzień obrachunek, wykazujący stan każdego Banku Rezerwy Federalnej, oraz zbiorowy rachunek wszystkich banków Rezerwy Federalnej. Obrachunek powinien wykazywać szczegółowo aktywa i passywa poszczególnych Banków Rezerwy Federalnej i wszystkich tych banków razem oraz zawierać wyczerpujące informacje, tyczące się rodzaju pieniędzy, trzymanych w rezerwie, jak również ilości, rodzaju i terminu płatności papierów i innych aktywów, stanowiących własność lub będących w posiadaniu banków Rezerwy Federalnej.

11b. Pozwalać bankom Rezerwy Federalnej, albo też, na mocy uchwały conajmniej pięciu członków Zarządu Rezerwy Federalnej, żądać od tych banków redyskonta papierów dyskontowanych przez inne banki Rezerwy Federalnej według stopy procentowej, wyznaczonej przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

11c. Zawieszać na okres nie przekraczający dni trzydziestu wszelkie zastrzeżone w niniejszym akcie wymagania co do rezerw i powtarzać to zawieszenie na okresy nie dłuższe jak dni piętnaście.

Zastrzega się jednak, że Zarząd ustanowi postępowe opodatkowanie sum, które mogłyby sprowadzić rezerwę przewidzianą w niniejszym Akcie,¹⁾ poniżej ustalonego poziomu. Zastrzega się dalej, że gdyby rezerwa złota, przechowywana jako zabezpieczenie banknotów Rezerwy Federalnej, spadła poniżej czterdziestu procent, jednak nie niżej jak 32½%. — Zarząd Rezerwy Federalnej ustanowi podatek nie większy od jednego procentu rocznie od brakującej sumy. Na wypadek spadku

¹⁾ Patrz § 16-b.

rezerwy poniżej trzydziestu dwóch i pół procent, — Zarząd ustanowi podatek postępowy nie mniejszy, niż półtora procent rocznie od każdych dwóch i pół procent (lub ułamku tej sumy), o które rezerwa spadła poniżej trzydziestu dwu i pół procent. Podatek będzie zapłacony przez Bank Rezerwy Federalnej, który może wyrównać tę sumę przez odpowiednie podwyższenie stopy procentowej za zgodą Zarządu Rezerwy Federalnej.

11d. Dozorować i regulować za pośrednictwem biura, będącego pod Zarządem Kontrolera Monetarnego, wypuszczanie i wycofywanie banknotów Rezerwy Federalnej i wydawać przepisy i regulaminy, na zasadzie których banknoty te mają być dostarczane drzez Kontrolera Monetarnego agentowi Rezerwy Federalnej.

11e. Powiększać liczbę miast rezerwy¹⁾ oraz miast centralnej rezerwy²⁾, w których narodowe stowarzyszenia bankowe podlegają wymaganiom co do rezerwy, wyszczególnionym w paragrafie dwudziestym niniejszego Aktu, a także zmieniać klasyfikację istniejących miast Rezerwy i miast centralnej rezerwy, wreszcie odbierać miastom nadane prawa.

11f. Zawieszać w czynnościach albo usuwać każdego urzędnika lub dyrektora jakiegokolwiek banku Rezerwy Federalnej. Przyczyna usunięcia winna być natychmiast zakomunikowana piśmiennie przez Zarząd Rezerwy Federalnej usuniętemu urzędnikowi lub dyrektorowi banku.

11g. Żądać spisania z konta wątpliwych i bezwartościowych aktywów, zaksięgowanych i wykazanych w bilansach Banku Rezerwy Federalnej.

11h. Zawieszać czynności Banku Rezerwy Federalnej za pogwałcenie postanowień niniejszego Aktu, obejmować w posiadanie i administrować nim przez cały okres zawieszenia, a gdy okaże się potrzeba, zlikwidować go lub zreorganizować.

11i. Żądać gwarancji od agentów Rezerwy Federalnej i wydawać przepisy co do przechowywania wszelkich ekwiwalentów, obligacji, banknotów Rezerwy Federalnej, pieniędzy lub jakichkolwiek innych wartości u nich zdeponowanych. Zarząd

¹⁾ Dotychczas jest ich 61.

²⁾ New York, Chicago, St. Louis.

może wydawać przepisy i regulaminy ustalające zasady jego działania.

11j. Wykonywać ogólny nadzór nad bankami Rezerwy Federalnej.

11k. Udzielać — o ile to nie jest w sprzeczności z prawami stanowymi lub lokalnymi — bankom narodowym, które o to proszą, specjalnych pozwoleń na działanie w roli depozytarjuszków, egzekutorów, administratorów, registratorów kapitałów i obligacji, w roli opiekunów majątków, w roli agentów poborców, w roli opiekunów nad majątkami umysłowo chorych, lub w roli jakichkolwiek innych pełnomocników, jakeimi na mocy praw Stanu, w którym znajduje się bank narodowy, mogą być banki stanowe, stowarzyszenia trustowe lub inne korporacje mające kompetencje zbliżone do banków narodowych.

Jeżeli prawa danego Stanu upoważniają lub pozwalają na wykonywanie każdego lub wszystkich powyższych praw przez banki stanowe, stowarzyszenia trustowe lub inne korporacje, zbliżone do banków narodowych, — wówczas nadanie tych praw bankom narodowym i wykonywanie ich przez te banki w zakresie niniejszego Aktu nie będzie uważane za wykroczenie przeciwko prawom Stanu lub prawom lokalnym.

Banki narodowe, wykonywujące niektóre lub wszystkie prawa, wyliczone w niniejszym ustępie, muszą oddzielić od ogólnych aktywów banku, wszystkie aktywa, posiadane na zasadzie pełnomocnictwa i prowadzić oddzielną serię ksiąg i sprawozdań, wykazujących z należyłą dokładnością wszystkie transakcje, z praw tych wpływające. Księgi i sprawozdania mogą być badane przez władze stanowe w tym samym zakresie, jak księgi i sprawozdania korporacyj, związanych na prawach Stanu, a wykonywujących prawa pełnomocników. Żaden jednak szczegół niniejszego Aktu nie ma być rozumiany w tym sensie, jakoby upoważniał władze stanowe do sprawdzania ksiąg sprawozdań i aktywów banku narodowego, które nie dotyczą sum, powierzonych bankowi na mocy niniejszego ustępu.

Żaden bank narodowy nie będzie przyjmował do depozytu wkładów, na które mogłyby być wystawiane czeki, ani też cze-

ków, przekazów, weksli lub innych sum złożonych w celu inkasa lub wymiany. Depozyty jak również sumy, złożone w banku w celu inwestycji, muszą być zaksięgowane na oddzielne konto i nie mogą być użyte przez bank na prowadzenie jego interesów, o ile bank jednocześnie nie złoży w wydziale depozytów obligacji Stanów Zjednoczonych lub innego zabezpieczenia, uznanego za dostateczne przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

W razie upadłości takiego banku, właściciele funduszy, złożonych w banku na cele inwestycyjne, będą mieli prawo do obligacji i innych zabezpieczeń, złożonych przez bank w sposób powyżej wskazany, a prócz tego będą mogli rościć pretensje do banku.

Jeżeli prawa Stanu wymagają od korporacji, działających w roli pełnomocników, złożenia władzom Stanu kaucji w celu zabezpieczenia sum, zdeponowanych w bankach przez osoby prywatne lub przez sądy, — banki narodowe działające w roli pełnomocników, winny złożyć podobne kaucje, które będą przechowywane zgodnie z prawem w celu zabezpieczenia prywatnych lub sądowych deponentów.

Banki narodowe nie potrzebują składać kaucyj, zwykle wymaganych od osób prywatnych, jeżeli korporacje stanowe w podobnych wypadkach są zwolnione od tego. Będą one jednak obowiązane do składania kaucyj, o ile prawa Stanu tego wymagają.

W każdym wypadku, w którym prawa Stanu żądają, aby korporacja, działająca jako depozytariusz, wykonawca albo administrator, lub w innym zakresie, wyszczególnionym w niniejszym paragrafie, złożyła przysięgę lub zeznanie piśmienne, — prezydent, wice-prezydent, kasjer lub zaufany urzędnik banku narodowego może złożyć wymaganą przysięgę lub piśmienne zeznanie.

Nie wolno żadnemu narodowemu stowarzyszeniu bankowemu udzielać pożyczek jakiegokolwiek dyrektorowi lub urzędnikowi z funduszy powierzonych jego opiece na mocy niniejszego paragrafu. Każdy dyrektor lub urzędnik, dający lub biorący taką pożyczkę, będzie karany grzywną nie wyższą od

5.000 dolarów, albo więzieniem do 5 lat, może też być ukarany grzywną i więzieniem stosownie do uznania sądu.

Zarząd Rezerwy Federalnej, udzielając pozwoleń na prośby, dotyczące się wykonywania praw, wymienionych w niniejszym ustępie, musi wziąć pod uwagę ilość kapitału wraz z nadwyżką ubiegającego się banku i rozważyć czy ów kapitał z nadwyżką wystarcza w danych warunkach, przyczem może uwzględnić potrzeby gminy, którą bank obsługuje, jak również wszelkie inne fakty i okoliczności, które Zarząd uzna za ważne. Stosownie do tego Zarząd może zezwolenia udzielić lub odmówić. *Zastrzega się*, że pozwolenie nie może być udzielone takiemu narodowemu stowarzyszeniu bankowemu, które posiada kapitał i nadwyżkę mniejszą od kapitału i nadwyżki, jakiej wymaga prawo Stanu od banków stanowych, stowarzyszeń trustowych i korporacji posiadających podobne przywileje.

11l. Zatrudniać radców prawnych, rzeczoznawców, pełnomocników lub innych urzędników, jacy uważani będą za odpowiednich do prowadzenia interesów Zarządu. Wszystkie pensje i wynagrodzenia będą ustanowione z góry przez wspomniany Zarząd i wypłacane w ten sam sposób, jak pensje członków Zarządu. Mianując tych radców prawnych, rzeczoznawców, pełnomocników, urzędników i innych pracowników, Zarząd nie potrzebuje stosować się do postanowień Aktu z dnia szesnastego Stycznia tysiąc osiemset osiemdziesiątego trzeciego roku (tom dwudziesty drugi Statutów at Large Stanów Zjednoczonych, na stronie czterysta trzeciej), ani do odnośnych poprawek, ani też do żadnych przepisów i regulaminów, wpływających z tego Aktu. *Zastrzega się jednak*, że niniejszym zabrania się Prezydentowi zaliczenia powyższych urzędników do kategorii klasyfikowanych.

11m. Udzielać bankom Rezerwy Federalnej na mocy uchwały conajmniej pięciu swoich członków, pozwoleń na dyskontowanie bankom związkowym obligów, przekazów, weksli z podpisem lub żyrem jakiegokolwiek z dłużników, ponad sumę, dozwoloną w paragrafach dziewiątym i trzynastym niniejszego Aktu, lecz suma ta w żadnym razie nie powinna przewyższać

dwudziestu procent kapitału i nadwyżki banku związkowego. *Zastrzega się jednak*, że wszystkie noty, przekazy lub weksle, dyskontowane przez którykolwiek bank związkowy, a przewyższające sumę dozwoloną przez wyżej wymienione paragrafy, będą zabezpieczone co najmniej sumą w obligacjach lub banknotach Stanów Zjednoczonych, wypuszczonych po dniu dwudziestym czwartym kwietnia tysiąc dziewięćset siedemnastego roku, lub w świadectwach obligacyjnych Stanów Zjednoczonych. *Zastrzega się dalej*, że postanowienia ustępu 11m nie będą prawomocne po dniu trzydziestym pierwszym grudnia tysiąc dziewięćset dwudziestego roku.

RADA FEDERALNA.

§ 12. Niniejszym ustanawia się Radę Federalną, która składać się będzie z tylu członków, ile będzie okręgów Rezerwy Federalnej. Każdy bank Rezerwy Federalnej przez swój Zarząd Dyrektorów będzie corocznie obierał ze swego okręgu jednego członka powyższej Rady, który pobierać będzie wynagrodzenie i diety, wyznaczone przez jego Zarząd Dyrektorów, a zatwierdzone przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Zebrania Rady odbywać się będą w Waszyngtonie w okręgu Kolumbji conajmniej cztery razy do roku o ile Rada będzie zwołana przez Zarząd Rezerwy Federalnej. Rada może, prócz zebrań powyżej przewidzianych, zbierać się na inne sesje w Waszyngtonie w okręgu Kolumbji, lub tam gdzie uważać to będzie za stosowne, może dobierać własnych urzędników i ustalać swoje sposoby postępowania, a większość jej członków stanowić będzie quorum mogące załatwiać sprawy. Wakanse w Radzie będą uzupełniane przez odnośne banki rezerwy a członkowie dobrani w celu uzupełnienia wakansów pełnić będą czynność przez czas pozostały do terminu urzędowania Rady.

12a. Rada Federalna będzie miała prawo sama lub przez swych urzędników: 1) konferować bezpośrednio z Zarządem

Rezerwy Federalnej o ogólnych warunkach interesów, 2) czyścić przedstawienia piśmienne lub ustne w sprawach, należących do kompetencji wzmiankowanego Zarządu, 3) żądać informacji i dawać rady, tyżące się stopy dyskontowej, redyskonta, wypuszczania banknotów, stanu rezerwy w rozmaitych okręgach, kupna i sprzedaży złota lub zabezpieczeń z powodu operacyj uskutecznianych na wolnych rynkach przez wspomniane banki, oraz ogólnych spraw Systemu Banków Rezerwowych.

UPRAWNIENIA BANKÓW REZERWY FEDERALNEJ.

§ 13. Bank Rezerwy Federalnej może przyjmować od każdego banku związkowego oraz od Rządu Stanów Zjednoczonych wkłady w pieniądzech mających obieg legalny, w banknotach Rezerwy Federalnej lub w czekach i przekazach, płatnych za okazaniem, oraz do inkasa krótkoterminowe papiery i weksle. Wolno mu przyjmować od innego Banku Rezerwy Federalnej w celu wymiany i inkasa: wkłady w pieniądzech państwowych, banknotach narodowych lub czekach na banki Rezerwy Federalnej, a także w czekach i przekazach, płatnych za okazaniem w obrębie okręgu banku oraz w krótkoterminowych wekslach i tratach, płatnych w okręgu banku. Może on również przyjmować od banków i stowarzyszeń trustowych nie należących do związku w celu wymiany lub inkasa wkłady w pieniądzech państwowych, banknotach narodowych, papierach Rezerwy Federalnej, w czekach i przekazach, płatnych za okazaniem i krótkoterminowych tratach i wekslach: *Zastrzega się*, że nienależące do związku banki i stowarzyszenia trustowe zatrzymają w bankach Rezerwy Federalnej swego obwodu zabezpieczenie, pokrywające ich zadłużenie wobec banku. *Zastrzega się dalej*, że żaden szczegół w tym lub innym paragrafie niniejszego Aktu nie może być tłumaczony, jakoby miał na celu zabranienie bankowi związkowemu lub nie należącemu do związku,

ustanowienia prowizji w racjonalnej wysokości przy inkasie lub wypłacie czeków i przekazów, zwrocie i dyskoncie. Prowizja ta wszakże wyznaczona ma być i regulowana przez Zarząd Rezerwy Federalnej i nie może przewyższać 10 centów od 100 dolarów. Banki Rezerwowe zwolnione są od płacenia tej prowizji.

13a. Na zasadzie żyra któregokolwiek banku związkowego, przez które wypływa zręczenie się przez ten bank prawa do żądania zapłaty, zaostrzeżenia i protestu, każdy Bank Rezerwy Federalnej może dyskontować traty i weksle będące wynikiem istotnych handlowych transakcyj, t. j.: rachunki, przekazy i weksle wydane lub wystawione na cele rolne, handlowe lub przemysłowe, lub których zainkasowany wpływ został użyty lub będzie użyty na te cele. Zarząd Rezerwy Federalnej będzie miał prawo określić i wyznaczyć rodzaj papierów, które mogą być w ten sposób dyskontowane w ramach postanowień niniejszego Aktu.

Żaden szczegół tego Aktu nie ma być tłumaczony w ten sposób, jakoby zabraniał przyjmowania papierów, przekazów i weksli, zabezpieczonych przez zdeponowane w składach produkty rolne lub inne towary, artykuły i przedmioty handlu. Oręczenie to jednak nie obejmuje papierów, przekazów i weksli, wystawionych tylko na pokrycie inwestycji lub wydanych albo wystawionych w celu spekulacji lub handlu kapitałem, obligacjami lub innymi wartościami z wyjątkiem obligacyj i papierów Rządu Stanów Zjednoczonych.

Noty, przekazy i weksle, przyjęte do dyskonta na warunkach tego paragrafu, winny być płatne co najwyżej w ciągu dziewięćdziesięciu dni, nie licząc dni ulgowych: *Zastrzega się*, że noty, przekazy i weksle, wystawione lub wydane na cele rolne lub zabezpieczone na inwentarzu żywym, które są płatne w terminie nie dłuższym, niż sześciomiesięczny (nie licząc dni ulgi), mogą być dyskontowane na sumę, ograniczoną do pewnego procentu aktywów Banku Rezerwy Federalnej, który będzie ustalony i wyznaczony przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Ogólna wartość trat, przekazów i weksli — mających charakter pożyczkowy bez względu na to, czy dłużnikiem jest osoba,

stowarzyszenie, firma lub korporacja — redyskontowanych dla któregokolwiek z banków, nie może przewyższać nigdy dziesięciu procent nienaruszonego kapitału i nadwyżki wymienionego banku¹⁾. Ograniczenie to nie dotyczy dyskonta weksli handlowych, wystawionych w dobrej wierze na rzeczywiście istniejące należności.

13b. Bank Rezerwy Federalnej może dyskontować akcepty w rodzaju powyżej wspomnianych, które mają termin płatności w chwili dyskonta nie dłuższy, niż trzy miesiące, nie licząc dni ulgowych i są żyrowane przynajmniej przez jeden bank związkowy.

Każdemu bankowi związkowemu wolno akceptować przekazy lub weksle, wystawione na niego z terminem sześciomiesięcznym, nie licząc dni ulgowych, wypływające z transakcji importu, eksportu, oraz krajowego transportu wodnego, jeżeli przedstawione i dołączone są dokumenty transportowe zabezpieczające tytuł własności lub pokwitowania domów handlowych gwarantujących odbiór, lub wreszcie inne dowody zabezpieczające tytuł własności i kwalifikujące towar do kategorii łatwo sprzedalnych. Jednak bank związkowy nie może nabyć od jednej osoby, stowarzyszenia, firmy lub korporacji przekazów i weksli powyższego rodzaju na sumę większą, niż 10% własnego kapitału z nadwyżką — chyba że otrzymał dodatkowe zabezpieczenie, wypływające z tej samej transakcji co nabyty dokument. Ogólna suma weksli tego typu, nabytych przez bank, nie powinna przewyższać połowy jego kapitału z nadwyżką. *Zastrzega się jednak*, że Zarząd Rezerwy Federalnej na zasadzie ogólnych przepisów, przez siebie ustanowionych a dotyczących się wszystkich banków, bez względu na ilość ich kapitału wraz z nadwyżką, — może upoważnić bank związkowy do przyjęcia weksli tego typu do wysokości własnego kapitału wraz z nadwyżką, jednak ogólna suma akceptów, wpływająca z transakcyj krajowych w żadnym razie nie może przewyższać pięćdziesięciu procent tego kapitału wraz z nadwyżką.

¹⁾ Zmienione przez § 11m.

Bank Rezerwy Federalnej może udzielić zaliczki swym członkom na ich solo weksle na okres czasu nie dłuższy od piętnastu dni, w kwotach, przez niego ustanowionych. Wysokość sum może ulec rewizji i nowemu ustaleniu ze strony Zarządu Rezerwy Federalnej, o ile owe weksle są zabezpieczone przez przekazy, weksle lub akcepty bankierów, zdatne do redyskonta lub kupna przez banki Rezerwy Federalnej na mocy postanowień tego Aktu, lub też przez depozyty i zastawy obligacyj Stanów Zjednoczonych.

13c. Paragraf pięć tysięcy dwieście drugi Przejrzanych Statutów Stanów Zjednoczonych, niniejszem ulega poprawce i brzmieć będzie w następujący sposób: żadne narodowe stowarzyszenie bankowe nie może być zadłużone ponad sumę przekraczającą wysokość kapitału zakładowego faktycznie w tym czasie wpłaconego i nie zmniejszonego przez straty lub w inny sposób. Wyjątek stanowią zadłużenia następujących rodzajów:

Pierwsze: z tytułu gotowizny obiegowej.

Drugie: z tytułu gotowizny deponowanej lub inkasowanej przez towarzystwo.

Trzecie: z tytułu weksli lub czeków, wystawionych na pieniądze istotnie deponowane na rachunek towarzystwa, lub należące się takowemu.

Czwarte: z tytułu zobowiązań względem akcjonariuszów stowarzyszenia za dywidendy i zyski.

Piąte: z tytułu zobowiązań, zaciągniętych na mocy Aktu Rezerwy Federalnej.

Dyskonto, redyskonto, kupno i sprzedaż weksli, oraz akceptów krajowych i zagranicznych, które ustawa niniejsza wymienia, — dokonywane będzie przez Bank Rezerwy Federalnej, zgodnie z przepisami, ograniczeniami i restrykcjami, jakie ustanowi Zarząd Rezerwy Federalnej.

W dodatku do przywilejów, obecnie przez prawo nadanych narodowym stowarzyszeniom bankowym, zorganizowanym na podstawie praw Stanów Zjednoczonych, — każde z powyższych stowarzyszeń, położonych i prowadzących interesu w miejscowościach, których liczba ludności podług spisu w ostatnim dzie-

sięcioleciu, nie przewyższa pięciu tysięcy, — otrzymuje dodatkowo następujące uprawnienie: zgodnie z przepisami i regulaminem, jakie wyda Kontroler Monetarny, wolno takim narodowym stowarzyszeniom bankowym działać w charakterze agentów jakiegokolwiek towarzystwa ubezpieczeń na życie, od ognia lub innych ubezpieczeń, zatwierdzonego przez władze Stanu, w którym wspomniany bank się znajduje. Na mocy powyższego dany bank ma prawo prowadzić w tym Stanie interesy, przyjmować asekurację, inkasować premje, polisy, wydane przez takie towarzystwo i może za usługi tego rodzaju otrzymywać wynagrodzenie i komisowe, na jakie zgodziły się między sobą wspomniane stowarzyszenia bankowe i towarzystwa ubezpieczeń, którego jest agentem. Również może działać jako pośrednik lub agent, udzielając lub starając się o pożyczki na realną własność, położoną w obrębie stumilowym od miejsca, w którym wspomniany bank się znajduje. Za te usługi może agent pobierać odpowiednie wynagrodzenie i komisowe: *Zastrzega się jednak:* że bank w żadnym razie nie może gwarantować kapitału lub odsetek z takiej pożyczki, ani też wypłaty premji na polisy ubezpieczeniowe, wydane przez bank, jako agenta na mocy upoważnienia centrali. *Zastrzega się dalej:* że bank nie może ręczyć za prawdziwość żadnego zeznania, zrobionego przez ubezpieczających się w podaniu o asekurację.

Każdy bank związkowy może akceptować przekazy lub weksle, wystawione na niego na termin nie dłuższy od trzech miesięcy, nie licząc dni ulgowych, jeżeli są wystawione zgodnie z przepisami Zarządu Rezerwy Federalnej przez banki i przez bankierów zagranicznych lub krajowych, albo znajdujących się na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych i jeżeli weksle te i przekazy mają na celu dostarczenie waluty w dolarach, jak wymaga zwyczaj handlowy powyższych krajów lub wysp należących do Stanów Zjednoczonych.

Banki Rezerwy Federalnej mogą nabywać takie przekazy i weksle w ilości i stosownie do przepisów, ograniczeń i zastrzeżeń, wydanych przez Zarząd Rezerwy Federalnej. *Zastrzega się jednak,* że żaden bank związkowy nie może akceptować jedne-

mu bankowi przekazów lub weksli o jakich w tym paragrafie była mowa, w ilości, któraby przewyższała w ogólnej sumie dziesięć procent wpłaconego i nienaruszonego wraz z nadwyżką kapitału akceptującego banku, o ile do przekazu lub weksła nie dołączony jest dokument zabezpieczający tytuł własności lub osłaniający bank w inny sposób. *Zastrzega się dalej, że żaden bank związkowy nie może akceptować takich przekazów i weksli na sumę przewyższającą w jakiegokolwiek chwili połowę jego wpłaconego i nienaruszonego kapitału wraz z nadwyżką.*

DZIAŁALNOŚĆ NA WOLNYCH RYNKACH.

§ 14. Każdemu bankowi Rezerwy Federalnej wolno według przepisów i regulaminów, ustalonych przez Zarząd Rezerwy Federalnej, sprzedawać na wolnych rynkach w kraju i zagranicą, zagranicznym bankom, firmom i korporacjom, oraz osobom prywatnym, lub też kupować od nich kablówce przekazy i akcepty bankierskie jak również weksle walutowe z terminem płatności, który Akt ten oznaczy dla redyskonta, zarówno z żyrem jak bez żyra banku związkowego.

Bank Rezerwy Federalnej ma prawo:

14a. Handlować monetami i sztabami złota w kraju i zagranicą, udzielać pożyczek na zastaw złota, wymieniać papiery Rezerwy Federalnej na złoto, złote monety lub świadectwa na złoto i kontraktować pożyczki w złotych monetach lub w sztabach złotych, dając na to, o ile zachodzi potrzeba, odpowiednie zabezpieczenie włącznie z zastawianiem obligacyj Stanów Zjednoczonych lub też innych walorów, które Bank Rezerwy Federalnej ma prawo posiadać.

14b. Kupować i sprzedawać w kraju i zagranicą obligacje i papiery Stanów Zjednoczonych jak również weksle, papiery, zobowiązania procentowe i waranty z terminem płatności nie dłuższym, niż sześć miesięcy od daty kupna, a wydane na po-

czet należności za podatki, lub na poczet niewątpliwych dochodów jakiegokolwiek Stanu, obwołu politycznego, okręgu, magistratu, nie wyłączając okręgów, podlegających przymusowemu nawodnieniu lub drenowaniu. Kupno winno być dokonane zgodnie z przepisami i regulaminami, ustalonymi przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

14c. Kupować od banków związkowych i sprzedawać z żyrem ich lub bez żyra weksle walutowe, które powstały z handlowych transakcyj, powyżej określonych.

14 d. Ustanawiać od czasu do czasu (podlegającego rozpatrzeniu i orzeczeniu Zarządu Rezerwy Federalnej), wysokość stopy dyskontowej, pobieranej przez banki Rezerwy Federalnej od każdego rodzaju zobowiązań. Postanowienia te mają na celu udogodnienia dla handlu i interesów. Stopa dyskontowa będzie podlegała przejrzeniu, zatwierdzeniu i orzeczeniu Zarządu Rezerwy Federalnej i może być stopniowana, stosownie do wysokości zaliczek i do udogodnień dyskontowych, jakie bank Rezerwy Federalnej udzieli pożyczającemu bankowi.

14e. Otwierać rachunki w innych bankach Rezerwy Federalnej w celu przekazywania waluty. Wolno również za zgodą, lub na żądanie i za wskazówkami Zarządu Rezerwy Federalnej oraz zgodnie z regulaminem, jaki będzie ustalony przez wspomniany Zarząd, — otwierać i prowadzić rachunki zagranicą, naznaczać korespondentów i zakładać agencje w krajach, które uważane będą za najdogodniejsze do przeprowadzania operacyj kupna, sprzedaży i inkasa weksli walutowych, wolno też sprzedawać i kupować przez korespondentów i agencje weksle walutowe i akcepty, powstałe z istotnych handlowych transakcyj z żyrem lub bez żyra, które nie mają dłuższego terminu nad dziewięćdziesiąt dni, nie licząc dni ulgowych i które mają podpis dwóch lub więcej odpowiedzialnych osób, oraz wolno, za zgodą Zarządu Rezerwy Federalnej, otwierać i utrzymywać konta bankowe dla zagranicznych korespondentów i agencji. Jeżeli takie konto zostało utworzone i agencja lub korespondent zostali mianowani przez Bank Rezerwy Federalnej za zgodą lub na polecenie i według wska-

zówek Zarządu Rezerwy Federalnej, — każdy inny Bank Rezerwy Federalnej, może, za zgodą i na mocy zatwierdzenia Zarządu Rezerwy Federalnej, otrzymać pozwolenie na przeprowadzenie wszelkich transakcyj, dozwolonych przez niniejszy paragraf za pośrednictwem tego Banku Rezerwy Federalnej, który te stosunki nawiązał. Transakcje mają być przeprowadzane według regulaminów, ustalonych przez Zarząd Rezerwy.

DEPOZYTY RZĄDOWE.

§ 15. Pieniądze, objęte ogólnym funduszem Skarbu, z wyjątkiem pięcioprocentowego funduszu, przeznaczonego na wykup niepokrytych banknotów narodowych, oraz funduszy, przeznaczonych mocą niniejszego Aktu na wykup banknotów Rezerwy Federalnej, — mogą być na zlecenie Sekretarza Skarbu deponowane w Bankach Rezerwy Federalnej. Banki te, o ile tego zażąda Sekretarz Skarbu, mają działać w roli agentów fiskalnych Stanów Zjednoczonych¹⁾, przyczem dochody Rządu lub jakiegokolwiek ich części mogą być w nich deponowane zaś wydatki Rządu opłacane za pomocą czeków.

Fundusze publiczne wysp Filipińskich, fundusze pocztowych kas oszczędności, ani też fundusze rządowe deponowane w kontynentalnej części Stanów Zjednoczonych nie mogą być złożone w banku, nie należącym do systemu, ustanowionego przez Akt niniejszy²⁾. *Zastrzega się jednak, że żaden szczegół*

¹⁾ Na mocy Aktu «Wojennej Korporacji Finansowej», zatwierdzonego dnia 5 kwietnia 1918 r. z poprawką, uczynioną przez Akt z dnia 3 marca 1919 r. wolno bankom Rezerwy Federalnej być agentami fiskalnymi Wojennej Korporacji Finansowej.

²⁾ Na zasadzie § 7 Aktu, zatwierdzonego d. 24 kwietnia 1917 r., § 8 Aktu zatwierdzonego d. 24 września 1917 r. i § 8 Aktu, zatwierdzonego d. 4 kwietnia 1918 r. sumy, osiągnięte ze „sprzedaży obligacyj Wolności, pierwszej, drugiej i trzeciej emisji, mogą być deponowane w bankach, nie będących związkowemi. Akt z d. 18 maja 1916 r., dopełniający Akt o pocztowych oszczędnościach, upoważnia do deponowania funduszy pocztowych kas oszczędnościowych w bankach, nie należących do związku.

tego Aktu nie może być interpretowany, jakoby miał na celu zabronienie Sekretarzowi Skarbu deponowania funduszy w bankach związkowych.

WYPUSZCZANIE BANKNOTÓW.

§ 16. Niniejszym pozwala się na wypuszczanie banknotów Rezerwy Federalnej stosownie do uznania Zarządu Rezerwy Federalnej tylko w celu dawania zaliczek bankom Rezerwy Federalnej przez agentów tejże Rezerwy, w sposób poniżej ustalony, lecz nie dla żadnych innych celów. Powyższe banknoty stanowić będą zobowiązania Stanów Zjednoczonych i będą przyjmowane przez wszystkie istniejące narodowe i związkowe banki, oraz banki Rezerwy Federalnej, jak również przy opłacie podatków, ceł i innych publicznych zobowiązań. Banknoty mają być wykupione złotem na żądanie w Departamencie Skarbu Stanów Zjednoczonych w mieście Waszyngtonie w okręgu Kolumbji, lub też złotem albo monetą, mającą legalny obieg w każdym Banku Rezerwy Federalnej.

16a. Każdy Bank Rezerwy Federalnej może prosić miejscowego agenta Rezerwy Federalnej o taką ilość powyżej wymienionych banknotów jaka mu będzie potrzebna. Do podania winien być dołączony dowód na oddanie do dyspozycji agenta dodatkowego zabezpieczenia w wysokości równającej się sumie banknotów Rezerwy Federalnej, o które bank składa podanie i które mają być wypuszczone na skutek jego prośby. Temi zabezpieczeniami mogą być noty, weksle lub akcepty, nabyte na mocy paragrafu trzynastego tego Aktu, lub weksle walutowe, żyrowane przez bank związkowy z jakiegokolwiek okręgu Rezerwy Federalnej, nabyte na mocy paragrafu czternastego niniejszego Aktu, lub też bankowe akcepty, nabyte na zasadzie tegoż paragrafu lub wreszcie złoto albo świadectwa na złoto. W żadnym jednak razie zabezpieczenie w złocie, w świadectwach na złoto, czy też w walorach, których kupno dozwol-

lone jest przez Akt niniejszy, nie może być niższe od sumy banknotów Rezerwy Federalnej, o którą bank prosi.

16b. Każdy Bank Rezerwy Federalnej musi mieć rezerwę w złocie lub pieniądzech, będących w obiegu na sumę nie mniejszą od trzydziestu pięciu procent swych wkładów i rezerwę złota nie mniejszą od czterdziestu procent swych banknotów Rezerwy Federalnej, które są w obiegu. *Zastrzega się jednak*, że jeśli agent Rezerwy Federalnej posiada złoto lub świadectwo na złoto, jako zabezpieczenie banknotów Rezerwy Federalnej, wypuszczonych dla tego banku, — wówczas złoto to i świadectwa na złoto poczytywane będą za część złotej rezerwy, którą bank winien zachować z tytułu banknotów Rezerwy Federalnej, będących faktycznie w obiegu.

16c. Banknoty wydane w ten sposób, oznaczone być winne wyraźną literą oraz numerem serji, która będzie wyznaczona przez Zarząd Rezerwy Federalnej dla każdego banku. Jeżeli banknoty wypuszczone przez którykolwiek Bank Rezerwy Federalnej zostaną przyjęte przez inny bank — muszą być natychmiast zwrócone do zakredytowania lub do wykupu temu bankowi Rezerwy Federalnej, przez który były pierwotnie wypuszczone, albo też, na zlecenie tego banku, przesłane wprost do Skarbnika Stanów Zjednoczonych, w celu wycofania ich z obiegu. Żaden Bank Rezerwy Federalnej nie może dokonywać wypłat banknotami, wypuszczonemi przez inny bank Rezerwy, pod grzywną dziesięciu procent wartości wypłaconych w ten sposób banknotów. Banknoty, przedstawione do wykupu Skarbnikowi Stanów Zjednoczonych, opłacone będą z kapitału wykupowego ¹⁾ i zwrócone Bankowi Rezerwy Federalnej, przez który były pierwotnie wypuszczone. Bank Rezerwy Federalnej winien przytem na żądanie Sekretarza Skarbu, zwrócić sumę wykupu w pieniądzech obieg mających, jeżeli zaś banknoty Rezerwy Federalnej zostały wykupione przez Sekretarza Skarbu w złocie lub w świadectwach na złoto — suma wykupu ma być zwrócona w złocie lub świadectwach na złoto do wysokości, jaką uzna za

¹⁾ Patrz § 16 d.

właściwą Sekretarza Skarbu. Niezależnie od tego bank winien posiadać w Skarbcu Stanów Zjednoczonych sumę w złocie wystarczającą zdaniem Sekretarza Skarbu, na pokrycie wykupów jakie mogą być uskutecznione przez Skarbnika za ten bank. Banknoty Rezerwy Federalnej, które Skarbnik otrzymał na inny cel, niż do wykupu, mogą być zamienione na złoto, pochodzące z funduszu wykupowego poniżej wymienionego i zwrócone Bankowi Rezerwy, przez który były pierwotnie wypuszczone, albo też wpłacone bankowi na rachunek Stanów Zjednoczonych. Banknoty nie nadające się do obiegu, będą zwrócone Kontrolerowi Monetarnemu przez agenta Rezerwy Federalnej dla skasowania i zniszczenia.

16d. Zarząd Rezerwy Federalnej zażąda od każdego Banku Rezerwy Federalnej złożenia w Skarbcu Stanów Zjednoczonych takiej sumy w złocie, któraby wystarczała według opinii Sekretarza Skarbu na wykupienie banknotów Rezerwy Federalnej, wypuszczonych dla tego banku. Suma ta jednak w żadnym razie nie może być mniejszą, niż pięć procent ogólnej sumy wypuszczonych banknotów, zmniejszonej o sumę złota lub świadectw na złoto, posiadanych przez agenta Rezerwy Federalnej jako zabezpieczenie. Ten depozyt w złocie będzie zaliczony jako część czterdziesto-procentowej rezerwy, ustanowionej powyżej.

16e. Zarząd będzie miał prawo, działając przez agenta Rezerwy Federalnej, udzielić całkowicie lub częściowo lub też zupełnie odmówić prośbie banku o dostarczenie banknotów. W granicach, w jakich prośba zostanie uwzględniona, — Zarząd Rezerwy Federalnej dostarczy banknoty przez miejscowego Agenta. Bank obciążony będzie sumą wypuszczonych dla niego banknotów i płacić będzie procent wyznaczony przez Zarząd Rezerwy Federalnej od tej części ogólnej kwoty, która nie jest zabezpieczoną złotem lub świadectwami na złoto. Wypuszczone dla któregośkolwiek banku banknoty Rezerwy Federalnej będą miały pierwszeństwo do aktywów banku przed wszystkiemi innemi zobowiązaniami, narówni jednak z notami, które bank Rezerwy Federalnej może wypuścić na mocy § 18 niniejszego

Aktu, zabezpieczywszy je dwuprocentowymi obligacjami Stanów Zjednoczonych.

16f. Każdy Bank Rezerwy Federalnej może w dowolnym terminie zmniejszyć swą odpowiedzialność za będące w obiegu banknoty przez zdeponowanie u agenta Rezerwy Federalnej swoich banknotów, złota, świadectw na złoto lub pieniędzy mających obieg w Stanach Zjednoczonych. Banknoty Rezerwy Federalnej, zdeponowane w ten sposób, nie mogą być ponownie puszczone w obieg z wyjątkiem przypadku, gdy bank uczyni zadość warunkom przepisany dla wypuszczenia banknotów.

Agent Rezerwy Federalnej posiadać będzie złoto, świadectwa na złoto lub pieniądze obieg mające, jedynie po to, aby umożliwić wymianę banknotów Rezerwy Federalnej, o ile zostaną zaofiarowane temu bankowi, którego jest dyrektorem. Na życzenie Sekretarza Skarbu, Zarząd Rezerwy Federalnej zażądać może od Agentu oddania Skarbnikowi Stanów Zjednoczonych złota jakie posiada, tytułem zabezpieczenia banknotów Rezerwy Federalnej. Złoto, zdeponowane w ten sposób u Skarbnika, będzie liczone i uważane narówni z zabezpieczeniem, zdeponowanym u agenta Rezerwy.

16g. Każdy Bank Rezerwy Federalnej może, stosownie do uznania, wycofać zdeponowane u miejscowego agenta Rezerwy Federalnej zabezpieczenie wypuszczonych dla niego banknotów, zastępując je innym zabezpieczeniem w równej wysokości, o ile zgodzi się na to agent Rezerwy Federalnej na podstawie regulaminu, ustalonego przez Zarząd Rezerwy Federalnej.

Każdy Bank Rezerwy Federalnej może wycofać którekolwiek swoje banknoty Rezerwy Federalnej przez zdeponowanie ich u agenta Rezerwy Federalnej lub u Skarbnika Stanów Zjednoczonych, bank ten będzie miał prawo odebrać od agenta Rezerwy Federalnej zdeponowane u niego zabezpieczenie tychże banknotów. W razie wycofania banknotów w podobny sposób bank nie jest obowiązany do utrzymywania w pierwotnej wysokości rezerwy lub funduszu wykupowego, który miał zabezpieczać banknoty Rezerwy Federalnej, wycofane obecnie z obiegu.

Banknoty Rezerwy Federalnej, zdeponowane jak wyżej, nie będą puszczone na nowo w obieg, chyba że bank uczyni zadość warunkom, przewidzianym dla wypuszczenia nowych banknotów.

Wszystkie banknoty Rezerwy Federalnej, wszystko złoto, świadectwa na złoto, pieniądze kurs mające, wpłacone agentom Rezerwy Federalnej lub u nich zdeponowane na mocy postanowień Aktu Rezerwy Federalnej, pozostaną przechowywane na rachunku agenta według regulaminów ustanowionych przez Zarząd Rezerwy Federalnej, pod łączną opieką jego i banku Rezerwy Federalnej, przy którym agent został akredytowany. Agent i Bank Rezerwy Federalnej będą wspólnie odpowiedzialni za całość banknotów Rezerwy Federalnej, złota, świadectw na złoto i pieniędzy kurs mających. Żaden szczegół w niniejszym Akcie zawarty nie może być interpretowany, jakoby zabraniał agentowi zdeponowania złota i świadectw na złoto w Zarządzie Rezerwy Federalnej, który winien w takim razie trzymać je do dyspozycji agenta, lub też zdeponować u Skarbnika Stanów Zjednoczonych na cele, dozwolone przez prawo.

16h. W celu dostarczenia odpowiednich banknotów Rezerwy Federalnej, kwalifikujących się do obiegu, Kontroler Monetarny—stosownie do wskazówek, otrzymanych od Sekretarza Skarbu—każe wyryć płyty i klisze w najodpowiedniejszy sposób, zabezpieczający od podrobienia i sfałszowania, odbić i ponumerować taką ilość banknotów w odcinkach po 5 dolarów, 10 dolarów, 20 dolarów, 50 dolarów, 100 dolarów, 500 dolarów, 1.000 dolarów i 10.000 dolarów, jaka będzie potrzebna bankowi Rezerwy Federalnej. Odpowiadać one będą wzorom ustalonym przez Sekretarza Skarbu na mocy postanowień niniejszego Aktu i będą oznaczone numerami banków Rezerwy Federalnej, przez które zostały wypuszczone¹⁾.

¹⁾ Na zasadzie § 5 post. z d. 23 kwietnia 1916 r., banki rezerwowe upoważnione są do wypuszczenia banknotów 1 i 2 dolarowych, zabezpieczonych obligacjami Stanów Zjednoczonych.

Gotowe banknoty zostaną zdeponowane w Skarbcu, w filji Skarbcu lub w mennicy Stanów Zjednoczonych, w pobliżu siedziby Banku Rezerwy Federalnej, gdzie trzymane będą na użytek tego banku i zostaną mu wydane stosownie do polecenia Kontrolera Monetarnego, zgodnie z przepisami niniejszego Aktu.

Płyty i klisze, które sporządzi Kontroler Monetarny w celu wydrukowania banknotów, pozostaną pod jego kontrolą i zarządem, a niezbędne koszty, wynikające z czynności połączonych z wykonaniem banknotów, oraz wszystkie inne wydatki, związane z ich wypuszczeniem i wycofaniem, zostaną pokryte przez banki Rezerwy Federalnej, Zarząd Rezerwy Federalnej włączy do swego budżetu na wydatki dla banków Rezerwy Federalnej odpowiednią sumę, któraby pokryła powyżej ustanowione rozchody.

Badanie płyt, klisz, czcionek i t. d. oraz odnośny regulamin dotyczący banknotów narodowych, przewidzianych przez § 5174 Statutów Przejrzanych zostaje niniejszym rozszerzony na banknoty, przewidziane w niniejszym Akcie.

16i. Sekretarz Skarbu może według własnego uznania użyć na cel powyższy wszelkich kredytów, przeznaczonych dotychczas z funduszków ogólnych Skarbu na płyty, klisze, zakup specjalnego papieru lub inne wydatki, związane z drukiem banknotów banków narodowych lub banknotów, przewidzianych w Akcie z 13 maja 1908 r. Na ten sam cel może również użyć specjalny papier, którym będzie rozporządzał w chwili uchwalenia niniejszego Aktu. Gdyby kredyty, przewidziane w dotychczasowym budżecie nie wystarczały, aby prócz banknotów, określonych przez prawa dotychczasowe, wypuścić banknoty, wymagane przez Akt niniejszy, — Sekretarz Skarbu zostaje niniejszym upoważniony do zużytkowania na ten cel odpowiedniej sumy z jakichkolwiek funduszków Skarbu, nie mających innego przeznaczenia.

Zastrzeżę się jednak, że żaden szczegół niniejszego paragrafu nie może być tłumaczony w ten sposób, jakoby zwalniał banki narodowe lub banki Rezerwy Federalnej od odpowiedzialności za zwrot Stanom Zjednoczonym wydatków, związa-

nych z drukowaniem i wypuszczaniem banknotów przeznaczonych do obiegu.

16j. Każdy Bank Rezerwy Federalnej przyjmować będzie al pari od banków związkowych lub innych banków Rezerwy na wkład czeki i przekazy, wystawione przez jakąkolwiek osobę, mającą u niego rachunek, jak również przyjmować będzie od innych banków Rezerwy czeki i przekazy, wystawione przez osobę, mającą rachunek w innym banku Rezerwy lub banku związkowym, jeżeli czeki te i przekazy zostały wystawione na fundusze, istotnie posiadane.

16k. Żaden szczegół niniejszego Aktu nie zabrania bankowi związkowemu obciążać klientów kosztami, które bank istotnie poniósł przy inkasie i przekazywaniu funduszków lub przy sprzedaży walut swym klientom. Zarząd Rezerwy Federalnej wyznacza z reguły prowizję, którą banki związkowe ściągać mogą ze swych klientów za regulowanie ich czeków przy pomocy Banku Rezerwy Federalnej, oraz prowizję za pośrednictwo tegoż banku.

16l. Zarząd Rezerwy Federalnej uchylać będzie od czasu do czasu i publikować regulaminy, dotyczące przekazywania funduszków przez jeden Bank Rezerwy Federalnej innemu takiemu bankowi lub filji, jak również dotyczące kosztów z tem związanych. Zarząd Rezerwy może, stosownie do swego uznania, wykonywać czynności Izby Rozrachunkowej dla Banków Rezerwy Federalnej, lub wskazać Bank Rezerwy Federalnej, który ma się tych czynności podjąć. Może również żądać od każdego Banku Rezerwy, aby podjął się czynności Izby Rozrachunkowej dla swych członków.

16m. Niniejszym upoważnia się Sekretarza Skarbu i nakazuje się mu przyjmować depozyty w złotych monetach lub w świadectwach na złoto, za pośrednictwem Skarbnika lub pomocników Skarbnika Stanów Zjednoczonych, jeżeli te depozyty składa Bank Rezerwy Federalnej lub agent Rezerwy Federalnej na swój rachunek w Zarządzie Rezerwy Federalnej. Sekretarz ustali w regulaminie wzór pokwitowania, które ma być wystawione przez Skarbnika lub Pomocnika Skarbnika przy składaniu

depozytu przez Bank Rezerwy Federalnej lub agenta. Dublikat pokwitowania ma być przesłany przez Skarbnika w Waszyngtonie Zarządowi Rezerwy Federalnej z odpowiednim zaznaczeniem, iż depozyt istotnie złożony został.

Powyższe depozyty przechowywane będą do rozporządzenia Zarządu Rezerwy Federalnej i na jego zlecenie wypłacane w złotych monetach lub świadectwach na złoto bankom Rezerwy Federalnej lub agentom przez najbliższy oddział Skarbcza. *Zastrzega się jednak*, że wszelkie koszty, wynikające z transportu tego złota ze Skarbcza lub do Skarbcza w celu zapłaty lub wypłaty, będą pokryte przez Zarząd Rezerwy Federalnej zaś kosztami temi obciążone banki. Rozporządzenie Zarządu Rezerwy Federalnej, polecające dokonanie wypłaty, będzie podpisane przez gubernatora lub wice-gubernatora albo też przez urzędników lub członków, których Zarząd wskaże w regulaminie. Wzór rozporządzenia zatwierdzi Sekretarz Skarbu.

Koszta, wynikające z wykonania tych postanowień, łącznie z kosztami świadectw i kwitów, wydanych na depozyty odebrane i wszystkie wydatki, wynikające z zawiadywania takimi depozytami, pokryte będą przez Zarząd Rezerwy Federalnej a odpowiednią sumą obciążone poszczególne banki.

Depozyty w złocie, należące się bankowi rezerwowemu od Zarządu Rezerwy Federalnej mogą być, stosownie do życzenia banku, wliczone jako część ustawowej rezerwy, którą bank musi mieć na pokrycie banknotów będących w obiegu, bądź też jako część rezerwy, niezbędnej dla pokrycia wkładów.

Żaden szczegół tego paragrafu nie będzie uważany za zmianę § 6 Aktu z dnia 14 marca tysiąc dziewięćsetnego, poprawionego przez Akty z dnia 4 marca 1907, z dnia 2 marca 1911 i z dnia 12 czerwca 1916, żadne też postanowienia nie mają być interpretowane w tym sensie, jakoby dotyczyły złożonych depozytów lub kwitów i zaświadczeń, wydanych na mocy wymienionych Aktów.

§ 17. Niniejszym zostają odwołane postanowienia, zawarte w § 5159 Przejrzanych Statutów Stanów Zjednoczonych, w § 4 Aktu z 24 czerwca tysiąc osiemset siedemdziesiątego

czwartego roku, w § 8 Aktu z dnia 12 lipca tysiąc osiemset osiemdziesiątego drugiego oraz wszelkie postanowienia innych Statutów, które wymagają od narodowych stowarzyszeń bankowych, aby przed otrzymaniem prawa rozpoczęcia czynności bankowych, dostarczyły Skarbnikowi Stanów Zjednoczonych przewidzianą sumę obligacji Stanów Zjednoczonych.

Odwołuje się również te postanowienia innych istniejących statutów, które wymagają, aby każde narodowe stowarzyszenie bankowe, funkcjonujące obecnie lub mające powstać, posiadało u Skarbnika Stanów pewien minimalny depozyt, składający się z wyżej podanych obligacji.

SPRZEDAŻ OBLIGACJI RZĄDOWYCH.

§ 18. We dwa lata po zatwierdzeniu niniejszego Aktu oraz w każdej chwili w ciągu dwudziestu następnych, bank związkowy, który pragnie wycofać wszystkie swe banknoty, będące w obiegu, lub ich część, może złożyć na piśmie u Skarbnika Stanów Zjednoczonych podanie o sprzedaż na swój rachunek al pari wraz z należnymi procentami obligacji Stanów Zjednoczonych, zabezpieczających obieg banknotów, które mają być wycofane.

18a. Przy końcu każdego kwartału Skarbnik składać będzie Zarządowi Rezerwy Federalnej spis wymienionych podań, a Zarząd może zażądać od banków Rezerwy Federalnej (według swego uznania), zakupu obligacji od tych instytucji, których podania zostały zarejestrowane u Skarbnika conajmniej na dziesięć dni przed końcem terminu kwartalnego. *Zastrzega się*, że bankom Rezerwy Federalnej nie będzie wolno zakupić w ciągu jednego roku obligacji na sumę większą od 25.000.000 dolarów i że w sumie tej zawierać się muszą obligacje, nabyte przez Bank Rezerwy Federalnej na mocy postanowień § 4. niniejszego Aktu.

Zastrzega się dalej, że zakup obligacji przez banki odby-

wać się będzie pod postacią przydziałów, jakie Zarząd Rezerwy Federalnej określi na zasadzie stosunku między kapitałem poszczególnych banków a kapitałem łącznym wszystkich banków Rezerwy Federalnej.

Otrzymawszy zawiadomienie Skarbnika o ilości obligacji, przydzielonych w ten sposób, bank związkowy upoważni Skarbnika do wydania poszczególnym bankom rezerwowym przyznanych kwot w obligacjach (według sporządzonej specyfikacji numerów) wzamian za zdeponowanie równowartości w gotowości obiegowej. Skarbnik w następstwie wypłaci sprzedającemu bankowi sumę, jaka wypadnie po potrąceniu kwoty, potrzebnej na wykupienie banknotów, zabezpieczonych przez powyższe obligacje. Banknoty odnośne będą unieważnione i po wykupieniu wycofane z obiegu.

18b. Bankom Rezerwy Federalnej, nabywającym powyższe obligacje, wolno będzie wypuścić banknoty, obieg mające, na sumę, równającą się wartości al pari tych obligacji. Po zdeponowaniu u Skarbnika Stanów Zjednoczonych tych lub innych obligacji, mających przywilej obiegu, a nabytych na mocy § 4 niniejszego Aktu, Bank Rezerwy Federalnej, w sposób przewidziany przez prawo, otrzyma od Kontrolera Monetarnego banknoty, rejestrowane i kontrasygnowane zgodnie z przepisami prawnymi, w ilości, równającej się wartości al pari zdeponowanych obligacji.¹⁾

Banknoty te stanowiąc będą zobowiązanie banku Rezerwy Federalnej, który je wypuścił i będą miały formę, przepisaną przez Sekretarza Skarbu, oraz tę samą wartość, jak banknoty banków narodowych, wypuszczone na mocy obowiązujących obecnie praw. Będą one wypuszczane i wykupywane na tych samych warunkach, jak banknoty banków narodowych, z tą tylko różnicą, że emisja ich nie będzie ograniczoną do wysokości

¹⁾. Na mocy Aktu z dnia 23 kwietnia 1918 r. bank Rezerwy Federalnej może wypuszczać banknoty Rezerwy Federalnej wszelkiej wartości, nie wyłączając 1-dolarowych i 2-dolarowych, zabezpieczając je do wysokości przez prawo przewidzianej świadectwami dłużnymi (obligacjami) Stanów Zjednoczonych.

kapitału zakładowego Banku Rezerwy Federalnej, który je wypuszcza.

18c. Na skutek podania Banku Rezerwy Federalnej, za twierdzonego przez Zarząd Rezerwy Federalnej, — Sekretarz Skarbu może wzamian za dwuprocentowe obligacje złote, mające prawo obiegu, ale nie przeznaczone na pokrycie papierów, będących w obiegu, — wydać bankowi dla zdeponowania roczne złote obligacje Stanów Zjednoczonych bez prawa obiegu, w ilości, nie przewyższającej połowy wartości dwuprocentowych obligacji, złożonych wzamian, oraz trzydziestoletnie trzyprocentowe złote obligacje bez prawa obiegu w zamian za pozostałą ilość dwuprocentowych obligacji. *Zastrzega się*, że w chwili powyższej zamiany na roczne obligacje złote, Bank Rezerwy Federalnej zobowiąże się wobec Sekretarza Skarbu, że, na jego żądanie, w terminie płatności rocznych obligacji, kupi złotem od Stanów Zjednoczonych tychże rocznych obligacji na sumę, równającą się wartości otrzymanych za pierwszym razem obligacji, a w każdym dalszym terminie płatności tego papieru nabytego w powyższy sposób, kupi od Stanów Zjednoczonych taką ich ilość, jaką Sekretarz zaofiaruje bankowi. Suma zaofiarowana w ten sposób nie przewyższy wartości pierwotnie wydanych temu bankowi obligacji jednorocznych, wzamian za dwuprocentowe złote obligacje Stanów Zjednoczonych. Zobowiązanie do kupowania co roku tych obligacji w terminie ich płatności ważne będzie conajwyżej na przeciąg lat trzydziestu.

W celu dokonania powyższej zamiany, Sekretarz Skarbu zostaje upoważniony do wypuszczania al pari not Skarbu, w kuponach lub w formie zarejestrowanej, — zależnie od jego decyzji — opiewających każda na 100 dolarów, lub na wielokrotność tej sumy, przynoszących 3% rocznie, płatnych kwartalnie w złotych monetach, mających zawartość złota obecnie obowiązującą i nie prędzej, niż w rok, od daty ich wypuszczenia. Noty te, zarówno co do kapitału jak i procentów, będą wolne od wszelkich podatków Stanów Zjednoczonych, wyjąwszy wypadki przewidziane przez niniejszy Akt, nadto będą wolne od wszelkich podatków stanowych, miejscowych lub lokalnych.

W tym samym celu upoważnia się Sekretarza i uprawomocnia do wypuszczenia złotych obligacji Stanów Zjednoczonych al pari, przynoszących 3% rocznie, płatnych po latach trzydziestu od daty wypuszczenia. Obligacje te będą miały to samo przeznaczenie i wypuszczone będą na tych samych ogólnych warunkach, jak obecnie wydawane trzyprocentowe obligacje Stanów Zjednoczonych pozbawione prawa obiegu.

18d. Na skutek podania jakiegokolwiek Banku Rezerwy Federalnej, zatwierdzonego przez Zarząd Rezerwy Federalnej, Sekretarz Skarbu może wypuszczać al pari powyższe trzyprocentowe obligacje wzamian za roczne obligacje złote, przewidziane poprzednio.

REZERWY BANKOWE.

§ 19. Termin: «wkłady na żądanie» oznaczać będzie w Akcie niniejszym wszelkie wkłady, płatne lub wymawiane przed upływem 30 dni, termin: «wkłady terminowe» oznaczać będzie wszelkie wkłady, płatne po 30 dniach, wszelkie konta oszczędnościowe i rachunki, podlegające nie mniej, niż trzydziestodniowemu uprzedzeniu przed zapłatą, oraz wszystkie oszczędności pocztowe.

Każdy bank, stowarzyszenie bankowe lub towarzystwo trustowe, które jest lub staje się członkiem systemu Rezerwy Federalnej, powinien otworzyć i utrzymywać rachunki rezerwowe ze swym bankiem Rezerwy Federalnej w sposób następujący:

19a. O ile bank znajduje się w mieście, nie zaliczonym do kategorii miast rezerwy lub miast centralnej rezerwy, — winien utrzymywać w Banku Rezerwy Federalnej swego rejonu stały rachunek, którego pozostałość wyniesie conajmniej 7% ogólnej sumy jego wkładów na żądanie i 3% sumy jego wkładów terminowych.

19b. Bank, znajdujący się w mieście rezerwy, określonym obecnie lub w przyszłości, ma posiadać i utrzymywać w Banku

Rezerwy Federalnej swego okręgu stały rachunek, na którym pozostałość wyniesie conajmniej 10% jego wkładów na żądanie i 3% wkładów terminowych. *Zastrzega się jednak, że jeśli bank mieści się w rejonach, położonych na krańcach miasta rezerwy, lub na terytorjum dołączonym do takiego miasta na mocy rozporządzenia, — wolno mu będzie, na zasadzie uchwały 5-ciu członków Zarządu Rezerwy Federalnej, posiadać i utrzymywać rachunki rezerwowe w wysokości, przewidzianej w § 19a.*

19c. Jeżeli bank znajduje się w mieście centralnej rezerwy, określonym obecnie lub w przyszłości, — musi posiadać i utrzymywać w Banku Rezerwy Federalnej swego rejonu stały rachunek z pozostałością co najmniej 13% wszystkich jego wkładów na żądanie i 3% jego wkładów terminowych. *Zastrzega się jednak, że, o ile bank znajduje się na krańcach miasta centralnej rezerwy lub na terytorjum, dołączonym do tego miasta, wolno mu będzie, na mocy uchwały 5-ciu członków Zarządu Rezerwy Federalnej, posiadać i utrzymywać rachunki rezerwowe w wysokości, przewidzianej w § 19a lub § 19b.*

19d. Żadnemu bankowi związkowemu nie wolno depozytować w jakimkolwiek banku stanowym lub stowarzyszeniu trustowym, nie należącym do związku, sumy, przewyższającej 10% własnego wpłaconego kapitału wraz z nadwyżką. Żadnemu bankowi związkowemu nie wolno będzie działać w charakterze agenta banku, nie należącego do związku, ani prosić w imieniu tego banku o dyskonto w Banku Rezerwy Federalnej, lub też załatwiać w jego imieniu dyskonta, chyba za specjalnym zezwoleniem Zarządu Rezerwy Federalnej.

19e. Nieprzestrzeganie ustawowej pozostałości na rachunkach rezerwowych banku związkowego w Banku Rezerwy Federalnej, może spowodować kary, przepisane przez Zarząd Rezerwy Federalnej i obowiązek dopełnienia pozostałości w celu pokrycia istniejących zobowiązań. *Zastrzega się jednak, że żaden bank rezerwowy nie udzieli ponownych pożyczek i nie wypłaci należności za swoją dywidendę, dopóki rachunek rezerwowy, wymagany przez prawo, nie zostanie odpowiednio uzupełniony.*

19f. Ustalając pozostałość na rachunkach rezerwowych, wymaganych przez Akt niniejszy, różnica netto między sumami, które bank jest winien innym bankom i sumami, które mu się należą od innych banków, będzie braną pod uwagę przy określe- niu wysokości wkładów.

19g. Banki narodowe lub banki, zorganizowane na mocy miejscowych praw, istniejące na Alasce, w krajach podległych Stanom Zjednoczonym, na wyspach lub też w innych częściach Stanów Zjednoczonych, położonych poza kontynentem Stanów Zjednoczonych, mogą pozostać bankami niezwiązkowymi i po- winny w tym razie trzymać takie rezerwy i stosować się do takich warunków, jakie obecnie przewiduje prawo, któ- remu banki te podlegają. Wspomniane banki mogą również za zgodą Zarządu Rezerwy stać się członkami Systemu jednego z okręgów rezerwowych i wówczas muszą założyć kapitał, posiadać rezerwy i podlegać wszystkim innym przepisom niniej- szego Aktu.

§ 20. Niniejszem zostaje odwołana ta część paragrafu 2-go i 3-go, Aktu z dnia 20 czerwca 1874 zaopatrzonego tytułem: «Akt mający na celu określenie sumy banknotów Stanów Zjednoczo- nych, zapewnienie nowego podziału obiegu banknotów banków narodowych i inne cele», która postanawia, że fundusz, zde- ponowany przez jakiegokolwiek stowarzyszenie bankowe narodowe u Skarbnika Stanów Zjednoczonych, a przeznaczony na wykup jego banknotów, ma być uważany jako część prawnej rezerwy przez Akt ten przewidzianej. Od chwili zatwierdzenia niniejsze- go Aktu i na przyszłość ten fundusz pięcioprocentowy nie bę- dzie w żadnym razie zaliczony przez jakiegokolwiek stowarzysze- nie narodowe bankowe do jego rezerwy przepisanej przez prawo.

CZYNNOŚCI REWIZYJNE.

§ 21. § 5240 Przejrzanych Statutów Stanów Zjednoczo- nych zostaje zmieniony jak następuje:

Kontroler Monetarny mianuje za zgodą Sekretarza Skarbu rewidentów, którzy rewidują każdy bank związkowy¹⁾ conajmniej dwa razy w ciągu roku kalendarzowego lub częściej, jeżeli Kon- troler uzna za potrzebne. *Zastrzega się jednak, że Zarząd Re- zerwy Federalnej może upoważnić władze stanowe do przepro- wadzenia rewizji banku stanowego lub stowarzyszenia trusto- wego, oraz może w każdej chwili nakazać specjalną rewizję ban- ków stanowych i stowarzyszeń trustowych, będących akcjonar- juszami banków Rezerwy Federalnej. Rewidenci, sprawdzający stan banku narodowego lub innego banku związkowego, będą mieli prawo: badać gruntownie wszystkie interesy tego banku, odbierać przysięgę i badać pod przysięgą urzędników lub agentów. Z czynności tych obowiązani składać Kontrolerowi Monetarnemu dokładne i szczegółowe raporty.*

21a. Na zasadzie poleceń, otrzymanych od Kontrolera Monetarnego, Zarząd Rezerwy Federalnej ustanowi wynagro- dzenie rewidentów i złoży Kongresowi sprawozdanie o wyni- ku. Wydatki, związane z rewizją, ustanowioną niniejszym ar- tykułem, będą nałożone przez Kontrolera Monetarnego na banki rewidowane w stosunku do aktywów i dochodów, posiadanych przez nie w chwili rewizji.

21b. Oprócz rewizyj, dokonywanych i kierowanych przez Kontrolera Monetarnego, każdy bank Rezerwy Federalnej mo- że, za zgodą agenta Rezerwy Federalnej lub Zarządu Rezerwy Federalnej, zarządzać specjalne rewizje banków związkowych w obrębie swego okręgu. Wszystkie wydatki, wypływające z tych rewizyj, ponosi bank rewidowany. Rewizje będą w ten sposób uskuteczniane, aby informowały bank Rezerwy Federal- nej o stanie interesów banku związkowego oraz o jego polityce kredytowej. Bank Rezerwy Federalnej jest obowiązany w każdej chwili dostarczać Zarządowi Rezerwy Federalnej żądanych infor- macyj, dotyczących stanu interesów banku związkowego znaj- dującego się w jego okręgu.

¹⁾ Z wyjątkiem banków, przyjętych do związku tego systemu na mo- cy § 9 tego Aktu. Patrz § 9 tego Aktu z poprawką na mocy Aktu z dnia 21 czerwca 1917 r.

Żaden bank nie będzie podlegał innym władzom, inspekcyjnym prócz tych, które są do tego upoważnione przez prawo lub przez trybunał oraz takim, które były lub będą powołane przez Kongres, którąkolwiek z jego Izb, albo przez Komisję Kongresu lub jego Izb, należycie do tego upoważnioną.

21c. Zarząd Rezerwy Federalnej ustanowi najmniej raz do roku rewizję banków Rezerwy Federalnej, na skutek zaś wspólnego podania dziesięciu banków związkowych, — Zarząd Rezerwy Federalnej zarządzi specjalną rewizję i zażąda sprawozdania o stanie interesów rezerwowego banku.

22a. Żaden członek banku, urzędnik lub dyrektor, nie będą mieli prawa udzielić pożyczki lub zaoferować wynagrodzenia rewidentowi banku. Urzędnik bankowy lub dyrektor, gwałcący to prawo, będzie uznany winnym nieuczciwości i karany więzieniem do jednego roku, grzywną do 5.000 dolarów, lub też może być skazany na obydwie kary i zapłacenie dodatkowej sumy, równającej się sumie pieniężnej, pożyczonej lub zaoferowanej rewidentowi.

Rewident, przyjmujący pożyczkę lub wynagrodzenie od banku, przez niego rewidowanego, urzędnika lub dyrektora banku, będzie uznany winnym nieuczciwości i karany więzieniem na rok jeden lub skazany na karę pieniężną, nie przewyższającą 5.000 dolarów, lub też na obie kary razem, a prócz tego może być skazany na zapłacenie sumy, równającej się wziętej pożyczce lub wynagrodzeniu, z pozbawieniem na zawsze prawa urzędowania w charakterze rewidenta banku narodowego.

22b. Rewident banku narodowego, podczas pełnienia czynności nie może oddawać żadnych płatnych usług innemu bankowi jak również urzędnikom lub dyrektorowi banku.

Żaden publiczny lub prywatny rewident nie ma prawa wyjawiać przed innymi osobami nazwisk dłużników, ani rodzaju zastawu na pożyczki, udzielone przez bank związkowy, za wyjątkiem urzędników tego banku, chyba że otrzyma na to wyraźne pozwolenie na piśmie od Kontrolera Monetarnego lub od Zarządu Dyrektorów banku. Wyjątek stanowią przypadki, gdy

zażądatają takiego zeznania: kompetentny trybunał, Kongres Stanów Zjednoczonych, jedna z jego Izb, jakkolwiek należycie upoważniona Komisja Kongresu Stanów Zjednoczonych lub jednej z jego Izb. Rewident bankowy, który wykroczy przeciw postanowieniom niniejszego ustępu, skazany zostanie na więzienie do jednego roku lub na grzywnę do 5.000 dolarów, albo też na obie te kary razem.

22c. Każdy urzędnik, dyrektor, radca prawny banku związkowego, który zastrzega sobie, otrzymuje albo zgadza się na przyjęcie wynagrodzenia, komisowego, daru, rzeczy wartościowej od jakiejkolwiek osoby, firmy, korporacji za dostarczenie od banku związkowego czy usiłowanie dostarczenia tej osobie, firmie, korporacji lub dla jakiejkolwiek innej osoby, firmy czy korporacji, — pożyczki, dyskonta papierów, obligacyj, przekazów, czeków oraz weksli walutowych, — będzie uważany za winnego nieuczciwości i karany więzieniem do jednego roku lub grzywną do 5.000 dolarów, albo też skazany na obie te kary.

22d. Bank związkowy ma prawo zawierać kontrakty, oraz kupować od każdego ze swych dyrektorów czy od jakiejkolwiek firmy, której jeden z jej dyrektorów jest członkiem, wszelkie papiery publiczne i inną własność wówczas tylko, jeżeli kupno to wynikało z prawidłowego biegu interesów i zostało dokonane na warunkach równie korzystnych dla banku, jak warunki, zaoferowane innym kontrahentom, oraz jeżeli kupno zatwierdzone zostało większością głosów dyrektorów Zarządu, nie zainteresowanych w sprzedaży powyższych papierów i własności, upoważnienie to powinno być zaświadczone przez formalną uchwałę albo przez piśmienne zezwolenie dyrektorów. *Zastrzega się jednak*, że o ile dyrektor lub firma, w której dyrektor jest członkiem, działając w imieniu lub z polecenia osób trzecich, sprzedaje papiery i inne własności bankowi związkowemu, — Zarząd Rezerwy Federalnej może prawnie żądać w tych wypadkach, pełnego ujawnienia (podług formularza, który sam przepisze), wszystkich komisowych i innych opłat za usługi. Jeżeli zaś dyrektor lub firma, działając we własnym imieniu, sprzedaje papiery oraz inne własności bankowi

Rezerwy Federalnej, tenże może żądać pełnego ujawnienia całego zysku, osiągniętego z powyższej sprzedaży.

Bank związkowy ma prawo sprzedawać papiery lub inną własność każdemu ze swoich dyrektorów albo firmie, w której dyrektor jest członkiem, o ile transakcja ta wynika z prawidłowego biegu interesów i została dokonana na warunkach nie korzystniejszych dla dyrektora lub firmy od warunków, zaofiarowanych innym osobom, oraz jeżeli sprzedaż została dokonana z upoważnienia większości głosów Zarządu Dyrektorów banku związkowego i poświadczoną przez formalną uchwałę lub piśmienne zezwolenie dyrektorów. *Zastrzega się jednak, że żaden szczególnie niniejszego ustępu nie może być tłumaczony w ten sposób, jakoby pozwał bankom związkowym na kupowanie i sprzedawanie papierów lub innej własności, której prawo nie pozwala tym bankom kupować i sprzedawać.*

22e. Żaden bank związkowy nie może płacić swemu dyrektorowi, urzędnikowi lub radcy prawnemu wyższej stopy procentowej od wkładów należących do dyrektora, urzędnika lub radcy prawnego, niż ta, którą płaci innym osobom od podobnych wkładów, złożonych w tymże banku.

22f. Jeżeli dyrektor lub urzędnik banku związkowego świadomie pogwałci albo pozwoli agentowi, urzędnikowi lub dyrektorowi banku związkowego pogwałcić którekolwiek postanowienie niniejszego paragrafu albo regulaminu, wydanego przez Zarząd na podstawie niniejszego paragrafu, — wówczas dyrektor lub urzędnik, który brał udział w tem pogwałceniu prawa, jak również ten, który zezwolił na to pogwałcenie, będą odpowiedzialni osobście i indywidualnie za szkody, poniesione przez bank związkowy, jego akcjonariuszy lub inne osoby.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ AKCJONARJUSZY BANKU NARODOWEGO.

§ 23. Akcjonariusze każdego narodowego stowarzyszenia bankowego odpowiadają indywidualnie za wszystkie kontrakty,

długi i zobowiązania tego stowarzyszenia, do wysokości *al pari* posiadanych akcji banku, niezależnie od sumy, wpłaconej na te akcje. Akcjonariusze narodowego stowarzyszenia bankowego, którzy przekazali swoje akcje innym osobom oraz zawiadomili o przekazaniu w ciągu sześćdziesięciu dni, poprzedzających upadłość banku, albo też uczynili to ze świadomością tego, że stowarzyszeniu grozi upadłość, — będą odpowiedzialni w tej samej rozciągłości, jak gdyby przekazania nie uskutecznili, o ile następni odbiorcy odmówią pokrycia swoich zobowiązań. Postanowienie to nie ma być interpretowane w ten sposób, jakoby naruszało w czemkolwiek prawo rekursu, przysługujące akcjonariuszom względem osób, na których imię akcje powyższe były rejestrowane w chwili upadłości banku.

POŻYCZKI NA POSIADŁOŚCI ZIEMSKIE.

§ 24. Każde narodowe stowarzyszenie bankowe, którego siedzibą nie jest miasto rezerwy centralnej, ma prawo udzielania pożyczek zabezpieczonych na ulepszonych i nieobciążonych majątkach ziemskich, położonych w danym okręgu Rezerwy Federalnej lub w promieniu stu milowym od miejsca, gdzie bank się znajduje, bez względu na granice okręgu. Stowarzyszeniu wolno również udzielać pożyczek, zabezpieczonych na ulepszonych i nieobciążonych własnościach nieruchomości w promieniu stu mil od miejsca, w którym się bank znajduje, bez względu na granice okręgu. Pożyczki zabezpieczone na majątkach ziemskich, nie mogą być udzielane na okres dłuższy niż lat pięć. Pożyczki zabezpieczone na majątkach nieruchomości, innych niż majątek ziemski, nie mogą być udzielone na termin dłuższy ponad rok. Suma pożyczki, danej na majątek ziemski, czy też na majątek nieruchomy nie może przewyższać pięćdziesięciu procent rzeczywistej wartości, jaką przedstawia posiadłość, na której pożyczka została zabezpieczona. Bank może udzielać podobnych pożyczek zabezpieczonych na majątkach ziemskich lub majątkach nieruchomości, na sumę

ogólną, równającą się dwudziestu pięciu procent jego kapitału wraz z nadwyżką, lub jednej trzeciej jego wkładów terminowych. Powyższe nie przeszkodzi mu nadal przyjmować wkłady terminowe podlegające oprocentowaniu.

Zarząd Rezerwy Federalnej będzie miał prawo rozszerzać od czasu do czasu spis miast, w których nie wolno bankom narodowym udzielać pożyczek zabezpieczonych na własności nieruchomości w sposób opisany w niniejszym paragrafie.

ODDZIAŁY ZAGRANICZNE.

§ 25. Narodowe stowarzyszenia bankowe, posiadające kapitał wraz z nadwyżką w sumie 1.000.000 dolarów lub więcej, — mogą prosić Zarząd Rezerwy Federalnej o pozwolenie korzystania z dwóch następujących praw lub z jednego z nich, na warunkach i według regulaminu, ustalonych przez powyższy Zarząd:

Po pierwsze: zakładać oddziały w obcych krajach, w krajach podległych Stanom Zjednoczonym, lub na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych, w celu popierania handlu zagranicznego Stanów Zjednoczonych i pełnienia na żądanie Stanów Zjednoczonych, rolę agenta fiskalnego.

Po drugie: umieścić kapitał, nie przewyższający dziesięciu procent swego wpłaconego kapitału i nadwyżki, w akcjach jednego, kilku banków, lub korporacji koncesjonowanych na mocy praw Stanów Zjednoczonych, lub któregośkolwiek Stanu i trudniących się głównie międzynarodowymi i zagranicznymi operacjami bankowymi oraz operacjami bankowymi w krajach, podległych Stanom Zjednoczonym i na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych. Przez udział w kapitale innych instytucji, narodowe stowarzyszenia bankowe mogą pozostawać z nimi w stosunkach specjalnie uprzywilejowanych, stać się współwłaścicielami wszystkich lub części interesów lub otrzymać prawo kontroli nad prowadzeniem operacji.

Do pierwszego stycznia 1921 r. każde narodowe stowarzyszenie bankowe bez względu na sumę swego kapitału z nad-

wyżką, ma prawo prosić Zarząd Rezerwy Federalnej o pozwolenie — zgodnie z przepisami i warunkami, ustalonymi przez Zarząd — na umieszczenie sumy, nie przewyższającej pięciu procent jego wpłaconego kapitału i nadwyżki, w akcjach jednej lub kilku korporacji, znajdujących się gdziekolwiek i koncesjonowanych na mocy praw Stanów Zjednoczonych lub stanowych a trudniących się głównie takiego rodzaju międzynarodowymi i zagranicznymi operacjami finansowymi, które są potrzebne dla ułatwienia zagranicznego eksportu wszelkich towarów Stanów Zjednoczonych z krajów podległych lub z wysp, należących do Stanów Zjednoczonych. *Zastrzega się jednak, że całkowity wkład, dozwolony przez niniejszy ustęp, nie może przewyższać dziesięciu procent kapitału banku narodowego wraz z nadwyżką.*

W podaniu powinno być wymienione miasto i kapitał stowarzyszenia, które podanie wnosi, wyszczególnione prawa o które prosi i nazwy miejscowości, gdzie mają być prowadzone operacje bankowe i finansowe, projektowane przez bank. Zarząd Rezerwy Federalnej ma prawo przyjąć lub odrzucić takie podanie w całości lub częściowo, o ile okaże się, że dla jakichkolwiek powodów udzielenie pozwolenia byłoby nie na czasie, ma również prawo rozszerzać lub ograniczać od czasu do czasu listę miejscowości, gdzie powyższe operacje bankowe mogą być dokonywane.

Narodowe stowarzyszenie bankowe, które posiada oddziały zagraniczne, musi dostarczać Kontrolerowi Monetarnemu na jego żądanie informacji o stanie interesów tych oddziałów, a każdy bank związkowy, nabywający akcje powyżej opisanych banków oraz korporacji, ma dostarczać Zarządowi Rezerwy Federalnej na żądanie informacji o stanie interesów tych banków i korporacji. Zarząd Rezerwy ma prawo nakazać specjalną rewizję wspomnianych banków, oddziałów i korporacji w każdym czasie, który uzna za odpowiedni.

Zanim bank narodowy otrzyma pozwolenie nabycia akcji jakiegokolwiek korporacji, korporacja ta musi wejść w porozumienie i zawrzeć umowę z Zarządem Rezerwy Federalnej co do ograniczenia operacji oraz prowadzenia interesów w spo-

sób i na zasadzie ograniczeń i przepisów, które Zarząd ustanowi dla miejscowości, w których interesa te są prowadzone.

Jeżeli Zarząd Rezerwy Federalnej stwierdzi kiedykolwiek, że nie zastosowano się do przepisanych przez niego regulaminów, wówczas jest uprawniony do zarządzania śledztwa, pozycowania osób, żądania dokumentów, powoływania świadków i badania ich pod przysięgą, w celu ustalenia istotnie dokonywanych transakcyj. Jeżeli w toku śledztwa zostanie skonstatowane, że korporacje te, banki narodowe, lub banki, które są ich akcjonariuszami, nie zastosowały się do przepisów Zarządu Rezerwy Federalnej, wówczas Zarząd Rezerwy może zażądać, aby takie narodowe banki sprzedały posiadane akcje wymienionej korporacji w terminie, ustalonym przez Zarząd.

Wymienione narodowe stowarzyszenia bankowe prowadzić będą oddzielne rachunki dla każdego zagranicznego oddziału, i w końcu każdego fiskalnego okresu wykażą w swej głównej księdze rozrachunkowej jako niezależną pozycję, zyski i straty, poniesione w każdym poszczególnym oddziale.

Dyrektor, agent oraz urzędnik banku związkowego, może, za zgodą Zarządu Rezerwy Federalnej, zostać dyrektorem lub innym urzędnikiem czy agentem banku lub korporacji powyżej wzmiankowanych, których akcje nabył ów bank związkowy. Taki dyrektor, agent czy urzędnik nie podlega wówczas przepisom § 8 Aktu, zatwierdzonego piętnastego października 1914 r. i noszącego nazwę: «Akt, zmierzający do uzupełnienia istniejących praw, wymierzonych przeciw nielegalnym ograniczeniom, monopolizacji oraz do innych celów»¹⁾.

KORPORACJE BANKOWE, UPOWAŻNIONE DO PROWADZENIA ZA- GRANICZNYCH INTERESÓW BANKOWYCH.

25a. Dowolna liczba osób fizycznych, nie mniejsza jednak od czterech, ma prawo zakładać korporacje, zorganizowane

¹⁾ Akt Clayтона, patrz Dodatek na str. 99.

w celu przeprowadzenia, zgodnie z postanowieniami niniejszego paragrafu, międzynarodowych oraz zagranicznych operacyj bankowych i finansowych lub operacyj bankowych i finansowych w krajach podległych lub na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych bezpośrednio, bądź w sposób, że zostają agentami, właścicielami lub uzyskują kontrolę nad miejscowymi instytucjami w krajach zagranicznych, w krajach podległych i na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych, a także na żądanie Sekretarza Skarbu, w celu działania, jako agencji fiskalnej Stanów Zjednoczonych.

Osoby te winny ułożyć i spisać statut stowarzyszenia, określając w nim w ogólny sposób cel, dla którego stowarzyszenie to zostało utworzone. Statut może zawierać również inne postanowienia, które stowarzyszenie uzna za właściwe w celu regulowania swych spraw i prowadzenia swych interesów o ile nie są sprzeczne z prawem.

Statut Stowarzyszenia musi być podpisany przez wszystkie osoby, mające zamiar uszczestniczyć w organizowaniu korporacji i następnie odesłany do Zarządu Rezerwy Federalnej, który go zarejestruje i przechowywać będzie w swem biurze. Osoby, podpisujące Statut, muszą własnoręcznie sporządzić akt organizacyjny, który wyszczególni:

po pierwsze: nazwę organizacji, podlegającą zatwierdzeniu przez Zarząd Rezerwy Federalnej,

po drugie: nazwę miejscowości, w której lub w których mają być dokonywane operacje stowarzyszenia,

po trzecie: nazwę miejscowości w Stanach Zjednoczonych gdzie znajdować się będzie siedziba główna,

po czwarte: wysokość kapitału zakładowego i ilość akcji, na jaką ten kapitał będzie podzielony,

po piąte: nazwy miejscowości, w których zamieszkują lub prowadzą interesa osoby, układające akt, oraz ilość akcji, jaką każda z osób powyższych podpisała,

po szóste: stwierdzenie faktu, że akt został sporządzony w celu ułatwienia osobom, podpisującym go, firmom, towarzystwom i korporacjom, które akt ten później podpiszą lub nabędą

akcje kapitału zakładowego korporacji, — korzystania z prerogatywy, nadanej przez niniejszy paragraf.

Osoby, podpisujące akt organizacyjny, muszą należycie zeznać go przed sędzią trybunału lub urzędowym notariuszem, którzy stwierdzą to zeznanie właściwą pieczęcią i następnie odesłać go do Zarządu Rezerwy Federalnej w celu zarejestrowania i przechowania w biurze. Po należytem ułożeniu i zarejestrowaniu statutu stowarzyszenia oraz aktu organizacyjnego, po ich zatwierdzeniu i wydaniu przez Zarząd Rezerwy Federalnej pozwolenia na prowadzenie interesów, — stowarzyszenie powyższe zostaje uznane, staje się ciałem skorporowanym i na tej zasadzie (pod nazwą, wymienioną w Akcie) ma prawo do sporządzenia i używania pieczęci korporacyjnej, która może ulegać zmianom, stosownie do uznania zarządu dyrektorów Stowarzyszenia. Ma ono prawo istnieć w ciągu lat dwudziestu, o ile nie zostanie wcześniej rozwiązane na mocy postanowień akcjonariuszy, posiadających dwie trzecie kapitału, na mocy Aktu Kongresu, albo też o ile jego koncesja nie zostanie unieważniona na skutek pogwałcenia prawa. Stowarzyszenie ma prawo zawierać umowy, pozywać i być pozywaniem, skarżyć i bronić spraw przed każdym trybunałem, ma prawo wybierać i mianować dyrektorów, którzy powinni być obywatelami Stanów Zjednoczonych, może mianować przez swój zarząd dyrektorów, odpowiednich urzędników, określać ich władzę i obowiązki, żądać od nich kaucji, nakładać kary, oraz wydalać stosownie do swego uznania i mianować innych na miejsce wydalonych, — ma prawo wydawać regulaminy, nie będące w sprzeczności z prawem lub z regulaminami Zarządu Rezerwy Federalnej, ustanawiające, w jaki sposób ma się odbywać przekazanie akcji, jak mają być wybierani lub mianowani dyrektorowie i urzędnicy, lub przekazana własność stowarzyszenia, wreszcie w jaki sposób przywileje, nadane przez prawo, mają być wykonywane i stosowane.

Każda w ten sposób zorganizowana korporacja mieć będzie, w myśl regulaminu, ustalonego przez Zarząd Rezerwy Federalnej, następujące prawa:

a) kupować, sprzedawać, dyskontować i cedować żyrowane i nieżyrowane noty, przekazy, czeki i weksle walutowe, akcepty, łącznie z akceptami bankierów, przekazy kablowe i inne dowody dłużnicze; kupować i sprzedawać żyrowane i nieżyrowane lub niegwarantowane papiery publiczne, łącznie z obligacjami Stanów Zjednoczonych lub poszczególnych Stanów, wyłączając akcje jakichkolwiek korporacji prócz dozwolonych w niniejszem postanowieniu; akceptować weksle i przekazy na nią wystawione z zastosowaniem się do ograniczeń i zastrzeżeń, nałożonych przez Zarząd Rezerwy Federalnej; wydawać akredytywy, kupować i sprzedawać monety, sztaby złota i waluty; udzielać kredytu, pożyczać, wydawać dowody zastawowe, obligi i weksle.

Przy wykonywaniu tych czynności, korporacja winna stosować się do ogólnych warunków zabezpieczenia i ograniczeń wymaganych przez Zarząd Rezerwy Federalnej. W żadnym jednak razie zobowiązania wyżej wymienione nie mogą przewyższać dziesięciokrotnie kapitału zakładowego wraz z nadwyżką.

Korporacji wolno przyjmować wkłady poza granicami Stanów Zjednoczonych, w obrębie zaś Stanów Zjednoczonych przyjmować tylko te wkłady, które wynikają z transakcyj lub są potrzebne do transakcyj w krajach zagranicznych, krajach podległych lub na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych. Wogóle wolno stowarzyszeniu wykonywać prawa, wynikające z niniejszego Aktu, oraz prawa zwyczajowe, uznane przez Zarząd Rezerwy Federalnej jako związane z transakcjami bankowymi lub finansowymi w kraju, kolonjach, krajach podległych lub posiadłościach Stanów, lecz nie będące w sprzeczności z prawami, nadanymi niniejszym Aktem.

Żaden szczegół niniejszego paragrafu nie zabrania Zarządowi Rezerwy Federalnej wydawać zgodnych z tym Aktem ustaw i regulaminów, ograniczających ogólną sumę długów każdego poszczególnego rodzaju lub też wszystkich rodzajów, które korporacja kiedykolwiek zaciągnąć może bez zabezpieczenia. Jeżeli korporacja, zorganizowana na mocy przepisów niniejszego paragrafu, przyjmuje wkłady w Stanach Zjednoczonych, do-

zwolone przez ten paragraf, musi ona posiadać rezerwę w wysokości, jaką Zarząd Rezerwy Federalnej określi, lecz w żadnym razie nie mniejszą od dziesięciu procent wkładów.

b) Zakładać i utrzymywać potrzebne do prowadzenia jej interesów agencje w krajach zagranicznych i ich kolonjach, jak również w krajach podległych Stanom Zjednoczonym i na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych, jednak w takich miejscowościach, które Zarząd Rezerwy Federalnej zatwierdzi i zgodnie z przepisami, jakie Zarząd ustanowi. Mogą to być również kraje i obszary do nich przynależne, nie wyszczególnione w pierwotnym akcie organizacyjnym.

c) Nabywać i posiadać, za zgodą Zarządu Rezerwy Federalnej, akcje i tytuły własności innych korporacji, zorganizowanych na mocy postanowień niniejszego paragrafu, lub na mocy praw, obowiązujących w kraju zagranicznym, w jego kolonjach lub w krajach jemu podległych, oraz na mocy praw, obowiązujących w jakimkolwiek Stanie lub na wyspach, należących do Stanów Zjednoczonych, o ile takie korporacje nie prowadzą interesów polegających na kupnie lub sprzedaży towarów, artykułów handlu i artykułów spożywczych w Stanach Zjednoczonych i nie prowadzą wogóle żadnych interesów w Stanach Zjednoczonych, prócz tych, które, według opinii Zarządu Rezerwy Federalnej, wynikają z ich międzynarodowych i zagranicznych transakcyj. *Zastrzega się jednak*, że tylko za pozwoleniem Zarządu Rezerwy Federalnej, korporacja zorganizowana na mocy praw niniejszych, nabyć może udziały innej korporacji na sumę przewyższającą 10% jej własnego kapitału wraz z nadwyżką, — jeżeli jednak zajmuje się wyłącznie operacjami typu bankowego — nie wyżej 15% własnego kapitału wraz z nadwyżką. *Zastrzega się dalej*, że żadna korporacja na niniejszych prawach zorganizowana, nie może nabyć, posiadać, ani trzymać akcji i udziałów innej korporacji, zorganizowanej na tychże prawach lub na prawach, obowiązujących w jakimkolwiek Stanie, jeżeli ta ostatnia jest jej konkurentem istotnym lub jeśli posiada akcje i udziały w korporacjach, które są istotnymi konkurentami dla korporacji nabywającej.

Żaden szczegół w niniejszym Akcie nie zabrania korporacji, zorganizowanej na mocy praw niniejszych, nabywać i posiadać akcje jakiegokolwiek innej korporacji, jeżeli zakupienie ich było potrzebne w celu zapobieżenia stracie, wynikającej z długu, poprzednio zaciągniętego w dobrej wierze. Akcje, nabyte w ten sposób, muszą być w przeciągu sześciu miesięcy od daty kupna sprzedane z wolnej ręki lub przez licytację publiczną czy prywatną, o ile Zarząd Rezerwy Federalnej nie przedłuży tego terminu.

Żadna korporacja, zorganizowana na mocy niniejszego paragrafu nie może prowadzić w Stanach Zjednoczonych operacyj, które według opinii Zarządu Rezerwy Federalnej nie wynikają z jej międzynarodowych i zagranicznych interesów. *Zastrzega się dalej*, że — z wyjątkiem praw, które wynikają z faktu organizowania się korporacji lub muszą poprzedzać organizację — żadna korporacja nie będzie mogła wykonywać praw, nadanych jej przez paragraf niniejszy, dopóki nie otrzyma od Zarządu Rezerwy Federalnej należytego upoważnienia.

Żadna korporacja, zorganizowana na mocy niniejszego paragrafu nie może zajmować się handlem i sprzedażą artykułów spożywczych wyłączając przypadki, wyraźnie w paragrafie tym wyszczególnione, nie będzie pośrednio lub bezpośrednio kontrolować i ustalać cen na artykuły spożywcze, ani też na nie wpływać.

Koncesja korporacji, która przekroczy ten przepis, podlega unieważnieniu w trybie, podanym niżej. Nie wolno dyrektorowi, agentowi, ani urzędnikowi korporacji, użyć lub starać się użyć kredytu, funduszków oraz władzy korporacji w celu ustalenia i kontrolowania cen artykułów spożywczych, a każda taka osoba, przekraczająca ten przepis, karana będzie grzywną od 100 do 5.000 dolarów lub więzieniem od roku do pięciu lat; może też być skazana na obie kary, stosownie do uznania sądu.

Żadna korporacja nie może być zorganizowaną na mocy niniejszego paragrafu z kapitałem zakładowym mniejszym od 2.000.000 dolarów, z którego to kapitału jedna czwarta musi być wpłacona zanim korporacja zostanie upoważniona do roz-

poczęcia interesów, a pozostała część winna być pokryta ratami, wynoszącymi nie mniej niż 10% całego kapitału zakładowego, raty te mają być wpłacane po jednej przy końcu każdego dwumiesięcznego okresu, począwszy od dnia rozpoczęcia interesów. Kapitał zakładowy korporacji może być powiększony każdego czasu za zgodą Zarządu Rezerwy Federalnej na mocy uchwały powziętej głosami $\frac{2}{3}$ akcjonariuszy lub przez jednogłosne piśmienne pozwolenie akcjonariuszy bez posiedzenia i bez oficjalnego głosowania, jednak każde powiększenie kapitału musi być całkowicie zainkasowane w przeciągu dziesięciu dni po zatwierdzeniu. Kapitał może też być zmniejszony w podobny sposób z warunkiem, aby nie spadł poniżej 2.000.000 dolarów. Korporacjom nie wolno, w przeciągu całego czasu dokonywania operacji, wycofać lub dać pozwolenia na wycofanie bądź to w formie dywidendy lub jakiegokolwiek innej części swego kapitału. Narodowe stowarzyszenia bankowe mogą nabywać akcje korporacji, zorganizowanych na mocy niniejszego paragrafu, ale ogólna ich wartość nie może przewyższać 10% kapitału i nadwyżki subskrybującego banku.

Większość akcji kapitału zakładowego korporacji musi być zawsze w posiadaniu obywateli Stanów Zjednoczonych lub korporacji, firm i towarzystw koncesjonowanych na mocy praw stanowych lub federalnych a kontrolowanych przez obywateli Stanów Zjednoczonych. Postanowienie § 8 Aktu, zatwierdzonego dnia 15 października 1914 r. zatytułowanego: «Akt zmierzający do uzupełnienia istniejących praw, wymierzonych przeciw nielegalnym ograniczeniom i monopolizacji oraz do innych celów», z poprawką wprowadzoną przez Akt z dnia 15 maja 1916 r. oraz z dnia 7 września 1916 r. należy rozumieć jako odnoszące się do dyrektorów, urzędników i agentów korporacji, zorganizowanych na mocy niniejszego paragrafu. *Zastrzeżenie* się jednak, że żaden szczegół tu zawarty: 1) nie zabrania dyrektorowi, urzędnikowi lub agentowi banku związkowego, który uzyskał na to zgodę Zarządu Rezerwy Federalnej, pełnić *jednocześnie* obowiązki dyrektora, urzędnika lub agenta korporacji, zorganizowanej na mocy tego paragrafu, a której akcje nabył ów bank

związkowy; 2) nie zabrania dyrektorowi, urzędnikowi, agentowi jakiegokolwiek korporacji, zorganizowanej na mocy niniejszego paragrafu, który uzyskał pozwolenie Zarządu Rezerwy Federalnej, pełnić *jednocześnie* obowiązki dyrektora, agenta lub innego urzędnika w innej korporacji, której akcje owa korporacja nabyła zgodnie z postanowieniami niniejszego paragrafu.

Żaden członek Zarządu Rezerwy Federalnej nie może zostać urzędnikiem lub dyrektorem korporacji, zorganizowanej na mocy niniejszego paragrafu, ani też żadnej korporacji, która zajmuje się podobnymi interesami, zorganizowanej na prawach, obowiązujących w jakimkolwiek Stanie, jak również nie może posiadać akcji takiej korporacji. Obowiązany on jest, przed objęciem obowiązków członka Zarządu Rezerwy Federalnej, zaświadczyć pod przysięgą przed Sekretarzem Skarbu, że uczynił zadość temu wymaganiu.

Akcjonariusze każdej korporacji, zorganizowanej na podstawie tego paragrafu, będą odpowiedzialni do wysokości sum subskrybowanych, choćby nie zostały one jeszcze całkowicie wpłacone.

Żadna z korporacji nie może stać się członkiem związkowym Banku Rezerwy Federalnej.

Gdyby jakakolwiek korporacja, zorganizowana na mocy niniejszego paragrafu, nie uczyniła zadość przepisom tego paragrafu, lub je przekroczyła, wówczas wszystkie przywileje i prawa, wypływające dla niej z powyższego, jak również koncesja będącym samem unieważnione. Zanim korporacja zostanie uznana za rozwiązana, a jej prawa, przywileje i koncesja unieważnione, — każde niezastosowanie się do powyższych przepisów lub pogwałcenie ich, będzie zbadane i osądzone przez kompetentny trybunał Stanów Zjednoczonych. W tym celu Prokurator Generalny z polecenia Zarządu Rezerwy Federalnej w imieniu Rządu, wytoczy sprawę, która będzie rozpatrywana w tym okręgu sądowym, gdzie znajduje się siedziba korporacji.

Po ustaleniu przez sąd niestosowania się do przepisów lub pogwałcenia prawa, dyrektor i urzędnik, który brał udział w czynieniu lub czynach nielegalnych, będzie odpowiedzialny osobiście

i indywidualnie za wszystkie szkody, jakie korporacja wskutek tego poniosła. Rozwiązanie korporacji nie zwolni jej ani akcjonariuszy i urzędników, od odpowiedzialności lub kary, poprzednio nałożonej.

Każda korporacja może dobrowolnie się zlikwidować i zostać rozwiązana na zasadzie uchwały akcjonariuszy, posiadających dwie trzecie kapitału zakładowego.

Jeżeli Zarząd Rezerwy Federalnej dowie się o niewypłacalności korporacji, wówczas może mianować poborcę, który obejmie w posiadanie jej aktywa i passywa oraz wykonywać będzie odnośnie do nich te same prawa, przywileje, przepisy i rozporządzenia, jakie obecnie wykonywa poborca banków narodowych, mianowany przez Kontrolera Monetarnego Stanów Zjednoczonych. *Zastrzega się jednak, że z aktywami korporacji, podlegającymi prawom, obowiązującym w innych krajach lub innych jurysdykcjach, postępować należy w sposób, zgodny z wymaganiem tych praw.*

Każda korporacja, zorganizowana na mocy niniejszego paragrafu, musi co roku zwoływać posiedzenie swych akcjonariuszy w terminie, określonym przez jej regulamin. Posiedzenie odbyć się winno w jej siedzibie głównej, znajdującej się w Stanach Zjednoczonych. Każda korporacja prowadzić będzie w centrali księgi, zawierające nazwiska jej akcjonariuszów, nazwiska wraz z adresami członków zarządu, dyrektorów, oraz kopje wszystkich sprawozdań, przedstawionych przez korporację Zarządowi Rezerwy Federalnej. Ma ona przedstawiać Zarządowi Rezerwy Federalnej sprawozdania w terminie i według formy, które Zarząd ustali i podlegać będzie rewizji raz do roku, oraz rewizjom dodatkowym skoro Zarząd Rezerwy Federalnej uzna je za stosowne. Rewizji dokonywać będą rewidenty, wyznaczeni przez Zarząd Rezerwy Federalnej, a koszty rewizyj, włącznie z wynagrodzeniem rewidentów, określone będą przez Zarząd Rezerwy Federalnej i zapłacone przez rewidowaną korporację.

Dyrektorowie korporacji, zorganizowanej na podstawie niniejszego paragrafu, mogą wyznaczać półroczną dywidendę z zy-

sków netto tej korporacji w wysokości, racjonalnej, ale każda korporacja musi, przed wyznaczeniem dywidendy, dodać jedną dziesiątą zysków netto z poprzedniego półrocza do swej nadwyżki, czyniąc to tak długo, dopóki ta ostatnia nie wyniesie dwudziestu procent jej kapitału zakładowego.

Korporacja, zorganizowana na mocy niniejszego paragrafu, podlegać będzie opodatkowaniu przez Stan, w którym znajduje się jej siedziba główna, w ten sam sposób i w takich granicach, jak inne korporacje, zorganizowane na mocy praw tego Stanu, i prowadzące interesa tego samego rodzaju.

Akcje korporacji będą również opodatkowane jako osobista własność ich właścicieli lub posiadaczy, a to w ten sam sposób i w takich rozmiarach, jak akcje podobnych korporacji stanowych.

Każda korporacja, zorganizowana na podstawie niniejszego paragrafu, może każdego czasu w przeciągu dwóch lat, poprzedzających wygaśnięcie koncesji (na mocy uchwały akcjonariuszy, posiadających dwie trzecie kapitału), wystąpić do Zarządu Rezerwy Federalnej o pozwolenie przedłużenia terminu korporacyjnej egzystencji na okres czasu nie dłuższy, niż lat dwadzieścia. Na mocy zezwolenia Zarządu Rezerwy Federalnej, korporacja przedłuży swoją egzystencję na okres żądany, o ile nie zostanie rozwiązana wcześniej na mocy postanowienia akcjonariuszy, posiadających dwie trzecie kapitału, na mocy Aktu Kongresu, albo też przez unieważnienie koncesji wskutek pogwałcenia przez nią prawa.

Stowarzyszenie bankowe lub bank, prowadzący głównie interesy zagraniczne, posiadający koncesje na mocy specjalnych praw Stanu lub Stanów Zjednoczonych lub zorganizowany na mocy ogólnych praw Stanu lub Stanów Zjednoczonych i mający nienaruszony kapitał, wystarczający na to, aby mógł się stać korporacją, może, — na mocy niniejszego paragrafu, przez uchwałę akcjonariuszy, reprezentujących dwie trzecie kapitału zakładowego, oraz za zgodą Zarządu Rezerwy Federalnej, — zostać przeistoczony w korporację tego rodzaju, jaki paragraf niniejszy zatwierdza, używając nazwy zatwierdzonej

przez Zarząd Rezerwy Federalnej. *Zastrzega się* jednak, że powyższe przeistoczenie nie może wykroczyć przeciw prawom Stanu. Przy przekształceniu, statut stowarzyszenia i akt organizacyjny mogą być ułożone przez większość dyrektorów banku lub stowarzyszenia bankowego, przyczem akt organizacyjny musi stwierdzić, że posiadacze co najmniej dwóch trzecich kapitału zakładowego upoważnili dyrektorów do jego spisania i do przeistoczenia banku lub stowarzyszenia bankowego w korporację. Większość dyrektorów, po ułożeniu statutowych stowarzyszenia i aktu organizacyjnego, będzie miała prawo do spisania innych aktów i do zarządzeń zmierzających do przeprowadzenia i udoskonalenia nowej organizacji.

Akcje korporacji mogą pozostać w ilości, będącej przed przeistoczeniem, a dyrektorowie nie przestają być nadal dyrektorami, dopóki inni nie zostaną wybrani na ich miejsce lub mianowani, zgodnie z postanowieniami niniejszego paragrafu. Po wydaniu przez Zarząd Rezerwy Federalnej zaświadczenia, że wszystkim przepisom paragrafu stało się zadość, — korporacja, oraz wszyscy jej akcjonariusze i urzędnicy otrzymują te same prawa i przywileje oraz podlegają tym samym obowiązkom, odpowiedzialności i regulaminom jaki paragraf niniejszy przepisuje dla korporacji bankowych.

Każdy dyrektor, zarządzający, prokurent, urzędnik oraz agent jakiegokolwiek korporacji, zorganizowanej na mocy niniejszego paragrafu, popełniający malwersację, defraudację, a także taki, który:

świadomie robi zły użytek z pieniędzy, funduszy, kredytów, zabezpieczeń, dowodów dłużniczych, oraz aktywów jakiegokolwiek rodzaju, będących jej własnością,

bez upoważnienia dyrektorów wydaje lub wystawia świadectwa depozytowe, przekazy lub weksle, akceptuje, podpisuje jakiegokolwiek noty, obligi, kwity, czeki, weksle walutowe, hipoteki, wyroki lub postanowienia,

rozmyślnie fałszuje księgi, sprawozdania i zeznania korporacji, w celu pokrzywdzenia jej, innego towarzystwa, instytucji publicznej lub korporacyjnej czy też osoby prywatnej,

oszukuje urzędnika korporacji, Zarząd Rezerwy Federalnej, agenta, rewidenta, naznaczonego do sprawdzenia stanu interesów tej korporacji, skazany będzie, po udowodnieniu winy na więzienie od dwóch do dziesięciu lat, oprócz tego może być skazany również na grzywnę nie przekraczającą 5,000 dolarów, stosownie do uznania sądu.

Na te same kary skazany będzie:

poborca urzędowy, jak również każdy z jego urzędników, który popełnia malwersacje, defraudacje, oraz rozmyślnie czyni zły użytek z pieniędzy, lub nieprawnie obraca na swoją korzyść pieniądze, fundusze, kredyty i aktywa powierzone mu lub podlegające jego kontroli na mocy udzielonego zaufania, lub na skutek wykonywania obowiązków służbowych,

poborca urzędowy lub jego urzędnik, który z intencją skrzywdzenia lub okradzenia osoby, korporacji publicznej, albo w celu oszukania lub podejścia Zarządu Rezerwy Federalnej, agenta lub rewidenta, mianowanego do zbadania czynności poborcy, fałszuje księgi, sprawozdanie i zeznanie w sprawach, dotyczących się czynności poborcy,

każda osoba, która rozmyślnie pomaga którejkolwiek z wyżej wymienionych osób w oszustwie lub pogwałceniu niniejszego paragrafu.

Ktokolwiek związany z korporacją, zorganizowaną na mocy niniejszego paragrafu, oświadczy w jakikolwiek sposób, że Stany Zjednoczone są odpowiedzialne za opłatę obligacji lub innych zobowiązań, przez nią wydanych lub przyjętych oraz że Stany Zjednoczone ponoszą odpowiedzialność za czyn lub bezczynność korporacji, — karany będzie grzywną do 10.000 dolarów i więzieniem do lat 5.

ZAKOŃCZENIE.

§ 26. Wszystkie ustawy prawne, będące w sprzeczności z postanowieniami tego Aktu lub przezeń zastąpione, zostają niniej-

szem odwołane w tej ich części które przeczą Ustawie o Rezerwie Federalnej. *Zastrzega się*, że żaden szczegół, w tym Akcie zawarty, nie ma na celu odwoływania postanowień o parytecie, zawartych w Akcie, z dnia 14 maja 1900 i zatytułowanym: «Akt, zmierzający do określenia i ustanowienia wartości, do utrzymania parytetu pieniędzy wszelkiego rodzaju, wypuszczanych lub bitych przez Stany Zjednoczone, do umorzenia długów publicznych oraz do innych celów».

W celu utrzymania parytetu i wzmocnienia złotej rezerwy, Sekretarz Skarbu, może pożyczyć złoto, zabezpieczając pożyczkę obligacjami Stanów Zjednoczonych, zatwierdzonymi przez § 2 Aktu, o którym poprzednio była mowa, lub też złotymi rocznymi obligacjami, przynoszącymi nie więcej niż 3% rocznie, — może również sprzedawać te obligacje, jeżeli zachodzi potrzeba otrzymania złota. Wolno mu także nabywać powyższe obligacje w celu wycofania do Skarbcza, o ile fundusze skarbowe na to pozwolą.

§ 27. Postanowienia aktu z d. 13/5 1908 r., dotyczące utworzenia Narodowej Komisji Monetarniej z pełnomocnictwami, wygasającymi 30/VI 1914 r. oraz uprawniające do dodatkowego wypuszczania banknotów narodowych, — zostają niniejszem przedłużone do 30 czerwca 1915 r. Paragrafy 5153, 5172¹⁾, 5191 i 5214 Przejrzanych Statutów Stanów Zjednoczonych, zmienione przez poprawkę z dnia 13 maja 1908 r., — zostają niniejszem przywrócone w brzmieniu, które miały przed dniem 13 maja 1908 r., o tyle, o ile wymagają tego przepisy niniejszego Aktu.

27a. *Zastrzega się jednak*, że § 9 Aktu, na który powoływano się poprzednio w tym paragrafie, zostaje niniejszem poprawiony w następujący sposób:

Narodowe stowarzyszenia bankowe, mające w obiegu banknoty nie zabezpieczone przez obligacje Stanów Zjednoczonych, — będą płaciły przez pierwsze trzy miesiące podatek, wynoszący trzy procent rocznie od przeciętnej sumy tych banknotów, a później, co miesiąc, podatek dodatkowy w wysokości pół procentu

¹⁾ Poprawiony przez Akt z dnia 3 marca 1919 roku.

rocznego dopóki nie osiągnie on sześciu procent rocznie. *Zastrzega się dalej*, że jeśli Sekretarz Skarbu uzna za stosowne, — będzie miał prawo zawiesić ograniczenia, nałożone przez §§ 1 i 3 Aktu, na które się w niniejszym paragrafie powołano, a które nakazują, aby dodatkowe banknoty narodowe zabezpieczone w inny sposób, aniżeli obligacjami Stanów Zjednoczonych, były wypuszczane tylko przez te instytucje, których banknoty obiegowe zostały zabezpieczone obligacjami do wysokości nie mniejszej, niż czterdzieści procent kapitału zakładowego. Sekretarz Skarbu może również zawiesić warunki i ograniczenia, zawarte w § 5 tego Aktu, pod warunkiem, że żadnemu bankowi nie wolno będzie wypuszczać banknotów na sumę większą, niż sto dwadzieścia pięć procent jego nienaruszonego kapitału wraz z nadwyżką. Również zażąda on, aby każdy taki bank zatrzymał w depozycie w Skarbcu Stanów Zjednoczonych sumę złota, wystarczającą, jego zdaniem, na wykupienie banknotów, lecz w żadnym razie nie mniejszą, niż pięć procent tych banknotów. Może także na okres zawieszenia przepisów, dać pozwolenie bankom narodowym na emisję dodatkowych banknotów na prawach i warunkach Aktu powyżej cytowanego, poprawionych przez Akt niniejszy. *Zastrzega się dalej*, że Sekretarz Skarbu, stosownie do swego uznania, może rozciągnąć wynikające z tego Aktu udogodnienia na te banki stanowe i stowarzyszenia trustowe, które bądź przystąpiły do systemu Rezerwy Federalnej bądź też zobowiązały się przystąpić do związku w przeciągu piętnastu dni po zatwierdzeniu niniejszego Aktu.

§ 28. § 5143 Przejrzanych Statutów zostaje niniejszym poprawiony i powtórnie wprowadzony w życie w brzmieniu następującem: każde stowarzyszenie, utworzone pod nazwą, przewidzianą w tym paragrafie, ma prawo, na mocy uchwały akcjonariuszy, posiadających dwie trzecie kapitału zakładowego, zmniejszyć swój kapitał do poziomu, wymaganego przez ten paragraf, nie dozwala się jednak na zmniejszenie, któreby obniżyło kapitał stowarzyszenia do sumy, niewystarczającej na wykup niepokrytego obiegu banknotów. Żadne zmniejszenie nie może również mieć miejsca, o ile nie zostało zaprojektowane Kontrolerowi Mo-

netarnemu i nie zostało zatwierdzone przez niego, Zarząd Rezerwy Federalnej lub Komitet Organizacyjny, funkcjonujący przed zorganizowaniem się Zarządu Rezerwy Federalnej.

§ 29. O ileby jakakolwiek klauzula, zdanie, paragraf lub ustęp tego Aktu uznany był przez kompetentny trybunał za nieważny, wyrok taki nie będzie dotyczył, nie naruszy i nie unieważni pozostałej części Aktu, ale ograniczy się w swych skutkach tylko do tej klauzuli, zdania, paragrafu lub ustępu bezpośrednio objętego sporem, co do którego wyrok zapadł.

§ 30. *Zastrzega się wyraźnie* prawo poprawienia, zmiany lub odwołania niniejszego Aktu.

D O D A T E K

⟨ WPROWADZONY PRZEZ ANTI-TRUSTOWY AKT CLAYTONA DNIA 15 PAŹDZIERNIKA 1914 R., Z POPRAWKĄ KERNA, ZATWIERDZONĄ DNIA 15 MAJA 1916 R. ⟩

We dwa lata od daty zatwierdzenia tego Aktu, nikt nie może być jednocześnie dyrektorem, lub innym urzędnikiem więcej, niż jednego banku, stowarzyszenia bankowego lub stowarzyszenia trustowego, zorganizowanego i działającego na mocy praw Stanów Zjednoczonych, o ile one mają nagromadzone wkłady, kapitał, nadwyżkę, oraz niepodzielne zyski w sumie ponad 5.000.000 dolarów. Żaden bankier prywatny, ani osoba, będąca dyrektorem banku lub stowarzyszenia trustowego, zorganizowanego i działającego *na mocy praw Stanu*, posiadającego kapitał, wkłady, nadwyżkę i niepodzielne zyski w sumie, przewyższającej 5.000.000 dolarów, nie może być obrany jednocześnie dyrektorem banku lub stowarzyszenia bankowego, zorganizowanego i działającego *na prawach obowiązujących w Stanach Zjednoczonych*.

Wybór dyrektora lub urzędnika, na mocy powyższych praw, będzie dozwolony na podstawie przeciętnej sumy wkładów, kapitału, nadwyżki i niepodzielonych zysków, jakie są wykazane w oficjalnych sprawozdaniach banku, stowarzyszenia bankowego lub stowarzyszenia trustowego, zarejestrowanych zgodnie z wymaganiami prawa w ciągu roku fiskalnego, poprzedzającego datę, wyznaczoną na doroczne wybory dyrektorów. Jeżeli dyrektor lub urzędnik został wybrany czy też mianowany zgodnie z przepisami niniejszego Aktu, — może sprawować swój urząd przez rok. Żaden bank, stowarzyszenie

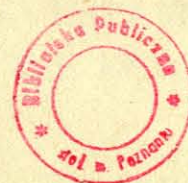
bankowe lub towarzystwo trustowe, zorganizowane lub działające na mocy praw, obowiązujących w Stanach Zjednoczonych w jakimkolwiek mieście, osadzie lub wsi, mającej przeszło dwieście tysięcy mieszkańców (według spisu ludności z ostatniego dziesięciolecia), nie może posiadać w charakterze dyrektora lub urzędnika, żadnego prywatnego bankiera, dyrektora, ani urzędnika innego banku, stowarzyszenia bankowego lub towarzystwa trustowego, znajdującego się w tej miejscowości. *Zastrzega się*, że żaden szczegół tego Aktu nie odnosi się do banków wzajemnej oszczędności, nie mających kapitału zakładowego podzielonego na akcje. *Zastrzega się dalej*, że dyrektor lub urzędnik każdego banku, stowarzyszenia bankowego lub towarzystwa trustowego, może być dyrektorem czy urzędnikiem banku lub stowarzyszenia¹⁾, zorganizowanego na prawach, obowiązujących w Stanach Zjednoczonych lub w poszczególnym Staniu, o ile całkowity kapitał zakładowy, jednej z powyżej wymienionych instytucyj, jest w posiadaniu akcjonariuszy drugiej. *Zastrzega się dalej*, że żaden szczegół niniejszego paragrafu nie zabrania dyrektorowi klasy A banku Rezerwy Federalnej—jak to zostało określone w Akcie Rezerwy Federalnej—zostać urzędnikiem lub dyrektorem albo też jednym i drugim jednocześnie w którymkolwiek ze związkowych banków. *Zastrzega się dalej*, że żaden szczegół tego Aktu nie zabrania dyrektorowi lub urzędnikowi któregokolwiek banku związkowego albo dyrektorowi klasy A banku Rezerwy Federalnej—o ile uzyskał zezwolenie Zarządu Rezerwy Federalnej (udzielone według swego uznania i odwoławalne) — pełnić obowiązków dyrektora lub urzędnika jednocześnie nie więcej niż w dwóch bankach lub stowarzyszeniach bankowych, zorganizowanych zarówno na mocy praw federalnych jak stanowych, o ile tylko ten drugi bank lub stowarzyszenie bankowe nie jest istotnym konkurentem banku związkowego.

Zezwolenie Zarządu Rezerwy Federalnej może być otrzymane, zanim osoba, ubiegająca się o nie, zostaje wybrana na

¹⁾ Jednego tylko.

dyrektora klasy A banku Rezerwy Federalnej lub na dyrektora jakiegokolwiek banku związkowego.

Jeśli ktokolwiek obrany na dyrektora, urzędnika lub mianowany funkcjonariuszem banku lub korporacji, podlegającej przepisom tego Aktu, ma prawo, w chwili wyborów lub mianowania, być wybranym lub mianowanym a tym samym działać na rzecz danego banku lub korporacji w zakresie przyszłego stanowiska—wówczas jego bierne prawo wyborcze zostało wykorzystane właściwie, nie będzie posądzony o wykroczenia przeciw niniejszym ustawom i może sprawować swój urząd w przeciągu roku od daty wyboru lub mianowania.

294074

SKOROWIDZ ALFABETYCZNY
DO USTAWY
O REZERWIE FEDERALNEJ.

SKOROWIDZ ALFABETYCZNY
DO USTAWY O REZERWIE FEDERALNEJ.

Ajent fiskalny Stanów Zjednoczonych.

Banki Rezerwy Federalnej w charakterze ajentów fiskalnych . . . . . § 15.

Oddziały zagraniczne narodowych stowarzyszeń bankowych . . . . . § 25.

Ajent Rezerwy Federalnej. . . . . . §§ 4f, 10f, 11i, 16a, 21b.

Akcepty . . . . . §§ 13b, 14.

Banki narodowe jako ajenci ubezpieczeniowi . . . . . § 13c.

Banki niestowarzyszone . . . . . §§ 19d, 19g.

Banki Rezerwy Federalnej.

Koncesja, termin . . . . . § 4b.

Akt Organizacyjny . . . . . § 4a.

Organizacja . . . . . §§ 2a, 4a, 4h.

Kapitał zakładowy . . . . . § 2b.

Wysokość kapitału subskrybowanego . . . . . § 2c.

Fundusze zapasowe . . . . . § 7.

Regulamin . . . . . § 4b.

Korporacja, pieczęć korporacji . . . . . § 4b.

Oddziały . . . . . § 3.

Pełnomocnictwa . . . . . §§ 4b, 13–14.

Odpowiedzialność akcjonariuszy . . . . . §§ 2d, 6.

Reorganizacja . . . . . § 11h.

Uprawnienia Rady Federalnej . . . . . § 12a.

Dyrekcja:

Przewodniczący (Ajent Rezerwy Federalnej) . . . . . §§ 4d, 4f.

Obiór . . . . . §§ 4d, 4c, 4f.

Ilość dyrektorów, klasyfikacja	§ 4d.
Termin urzędowania	§§ 4d, 4i.
Zawieszenie w urzędowaniu	§ 11f.
Usunięcie	§ 11f.
Wakanse	§ 4i.
Wynagrodzenie dodatkowe	§ 4g.
Obowiązki	§ 4c.
Przyznawanie dyskonta, zaliczek i do- godności	§ 4c.
Dywidenda	§ 7.
Skreślenie wątpliwych należności	§ 11g.
Rozwiązanie	§§ 4b, 7.
Zakaz senatorom i posłom przyjmowania urzę- dów w Zarządzie	§ 4d.
Personel	§ 4b.
Zawieszenie w urzędowaniu urzędników i udzie- lanie im dymisji	§ 11f.
Rachunki z innymi bankami Rezerwy Federalnej	§§ 13, 14e, 16 l.
Depozyty i wkłady:	
Określenie i klasyfikacja	§ 19.
Od banków stowarzyszonych	§§ 13, 16j.
Od innych banków Rezerwy Federalnej lub złożone w tychże bankach	§§ 13, 14e, 16j.
Od Stanów Zjednoczonych (rządowe).	§§ 13, 15.
Zastrzeżenia w stosunku do agenta Re- zerwy Federalnej, co do banknotów Rezerwy Federalnej, złota etc.	§§ 16f, 16g.
Banknoty	§§ 16, 18b.
Zagraniczni korespondenci	§ 14e.
Izba rozrachunkowa	§ 16 l.
Opłaty za inkaso	§§ 16k, 16 l.
Dyskonto	§§ 13a, 13c.
Redyskonto	§§ 13a, 13b.
Stawki bankowe	§ 16k.
Zwolnienie od podatków	§ 7a.
Bank w roli agenta fiskalnego Stanów Zjedno- czonych	§ 15.
Pożyczki w złocie dawane lub zaciągnięte	§ 14a.
Kupno i sprzedaż złota	§§ 12a, 14a.
Pożyczki dawane i pożyczki zaciągane	§ 14.
Operacje na wolnym rynku	§ 14.
Kupno obligów Stanów Zjednoczonych od banków stowarzyszonych	§§ 18, 18a.

Tygodniowe publikowanie stanu Rezerwy	§ 11a.
Monety złote i świadectwa na złoto, przyjmo- wane jako depozyt przez Sekretarza Skarbu od banku Rezerwy Federalnej lub agenta	§ 16m.
Obligacje złote, 30-letnie 3%, bez prawa obiegu	§§ 18c, 18d.
Wydatki Zarządu Rezerwy Federalnej	§ 10b.
Podatek państwowy	§ 7.
Banki Stanowe mogą należeć w charakterze członków związkowych	§§ 9, 9d.
Rewizje	§ 21c.
Podział zysków	§ 7.
Zawieszenie czynności banków Rezerwy Fe- deralnej	§ 11h.
Likwidacja banków Rezerwy Federalnej	§§ 7, 11h.
Banki stanowe jako członkowie systemu Rezerwy Federalnej.	
Kapitał	§ 9f.
Depozyty u nie-członków	§ 19d.
Wymagania dalsze	§§ 9a, 9b, 9c.
Czynności rewizyjne	§ 21.
Wycofanie się	§ 9d.
Banki Związkowe.	
Udział w bankach Rezerwy Federalnej	§§ 2c, 4.
Odpowiedzialność z tytułu akcji Banku Re- zerwy Federalnej	§ 2d.
Sprawozdanie o zyskach i dywidendzie	§ 9c.
Niewypłacalność	§ 6.
Zastrzeżenia w sprawie wkładów	§§ 19, 19b.
Wkłady w bankach niestowarzyszonych	§ 19d.
Ogólne	§§ 2b, 5a, 5c, 8, 9f, 11m, 13, 19c, 19f, 19g, 20.
Banknoty Rezerwy Federalnej, stanowią- ce zobowiązania Stanów Zjedno- czonych	§§ 16, 16i.
Banknoty Rezerwy Federalnej, stanowiące zobowiązania banków Rezerwy Fe- deralnej	§§ 4b, 18b.
Depozyty państwowe	§§ 15, 19.
Kapitał zakładowy banków Rezerwy Fe- deralnej.	
Przydzielanie akcji	§§ 2c, 4a.

Subskrybowanie kapitału:	
przez banki	§§ 2c, 4, 19g.
przez banki stanowe	§§ 4, 9, 9a.
przez towarzystwa	§§ 4, 9, 9a.
przez Stany Zjednoczone (jako państwo).	§ 2i.
przez prywatnych klientów	§§ 2g, 2h.
po zorganizowaniu banków Rezerwy Federalnej	§ 5b.
Maximum w rękach jednej osoby lub jednej korporacji.	§ 2h.
Odpowiedzialność akcjonariuszy	§§ 2d, 6.
Przelew kapitału.	§§ 2h, 2k, 5a.
Prawo głosu ograniczone.	§ 2j.
Wpłaty na kapitał	§§ 2c, 5b, 5c.
Akcje studolarowe	§ 5.
Powiększanie i redukcja kapitału	§§ 5, 6, 28.
Wyznaczenie czystego zysku	§ 7.
Dywidenda.	§ 7.
<i>Kontroler Monetarny</i>	§§ 2, 4, 10, 10h.
<i>Korporacje bankowe, upoważnione do prowadzenia zagranicznych intere- sów bankowych</i>	§ 25a.
<i>Miasta Rezerwy</i>	§§ 2m, 11a, 11e, 19b, 19c.
<i>Naruszenie przepisów Aktu o Rezerwie Federalnej</i>	§§ 2f, 9d.
<i>Obliigi Stanów Zjednoczonych (Obli- gacje Rządowe)</i>	§§ 4b, 14a, 14b, 17, 18a, 18c.
<i>Okręgi Rezerwy Federalnej</i>	§ 2, 4.
<i>Przekształcenie banku stanowego na bank narodowy</i>	§ 8.
<i>Rada Federalna</i>	§§ 12, 12a.
<i>Rachunki oszczędnościowe</i>	§ 19.
<i>Redyskonto przez Bank Rezerwy Fede- ralnej</i>	§§ 11m, 13a, 13b.
<i>Rewidenci banków.</i>	
Mianowanie	§ 21.
Zakaz dawania im wynagrodzenia lub pożyczek	§ 22.
Pełnomocnictwa rewidentów	§ 21.
Uposażenie	§ 21a.

<i>Rozwiązanie banków związkowych (Li- kwidacja)</i>	§ 5e.
<i>Sekretarz Skarbu.</i>	
Deponowanie funduszków państwowych.	§ 15.
Jego udział w Zarządzie Rezerwy Federalnej.	§§ 10, 10f.
Jego udział w Komitecie Organizacyjnym Ban- ku Rezerwy Federalnej	§ 2.
Troska o utrzymanie parytetu	§ 26.
Zatwierdzanie rewidentów bankowych	§ 21.
Podział zysków banków Rezerwy Federalnej.	§ 7.
<i>Towarzystwa trustowe, jako członkowie systemu Rezerwy Federalnej</i>	
	§§ 1, 2b, 8, 9e.
<i>Weksle</i>	§§ 9g, 13, 13a, 13c, 14.
<i>Wkłady.</i>	
Wkłady bezterminowe i terminowe	§ 19.
Wkłady w bankach Rezerwy Federalnej	§§ 13, 15, 19, 19f.
Deponowanie funduszków państwowych.	§§ 13, 15.
Ograniczenia, stosowane względem banków niezwiązkowych.	§ 19d.
<i>Wypłata czeków i ich inkasowanie</i>	§§ 13, 16j, 16k, 16l.
<i>Zarząd Rezerwy Federalnej.</i>	
Przewodniczący	§ 10c.
Członkowie	§§ 10, 10a, 10d.
Urzędnicy w służbie nieetatowej	§ 11 l.
Zebrania	§ 10c.
Wydatki, ich pokrycie	§ 10b.
Sprawozdanie roczne	§ 10g.
Upoważnienie do zakwestjonowania decyzji Komitetu Organizacyjnego	§ 2.
Przyjmowanie do związku innych banków prócz banków narodowych.	§§ 9, 9d.
Ustalanie stopy dyskontowej	§ 14d.
Decydowanie o rozszerzeniu dyskonta	§ 4c.
Wzajemne redyskonto między bankami Re- zerwy Federalnej	§ 11b.
Operacje na wolnym rynku.	§ 14.
Interesa zagraniczne	§ 14.
Pożyczki, udzielane rolnikom	§ 24.
Fundusze zabezpieczające	§ 11i.

Obowiązki, wypływające na wypadek przekroczenia przez banki Ustawy o Rezerwie	§ 11 h.
Uchylenie wymagań Rezerwy	§ 11 c.
Izba rozrachunkowa (clearing)	§ 16 l.
Uprawnienia	§§ 11 do 11 m.
W jakich wypadkach decyzje Zarządu zależne są od zgody Sekretarza Skarbu	10 f.
<i>Zastaw akcyj Banku Rezerwy Federalnej</i>	§ 5 a.
<i>Zobowiązania ziemian i rolników</i>	§ 13 a, 24.

